

Neznámý travič na Jesenicku zřejmě použil zakázanou látku karbofuran

JESENICE Minulý týden byli na Jesenicku nalezeni dva mrtví orli mořští, jedna vydra a liška. Dosud neznámý pachatel umístil v lokalitě do volné přírody

otrávenou návnadu. Další případy úmrtí zvířat nebo nalezení otrávených návnad nebyly do uzávěrky tohoto vydání novin hlášeny.

Pokračování na straně 6

Senior zavraždil družku, postřelil muže, založil požár a vzal si život

RADAVA/PŘEDBOŘICE Noční výjezd hasičů ve čtvrtek 29. února k požáru chaty a vozidla v rekreační oblasti u Chrástu nenasvědčoval ničemu zvláštnímu. Ale opak byl pravdou.

Hasiči zde našli postřeleného muže. Do terénu okamžitě vyrazila kromě písecké policejní hlídky

také policejní zásahová jednotka a rozjelo se pátrání po nebezpečném agresorovi, který měl mít u sebe střelnou zbraň a muže v chatě před založením jejího požáru napadl. Nalezli ho nedaleko. Oběšeného v lese. Kousek od podpálené chaty, která

Pokračování na straně 4

SLOVO VYDAVATELE

Jsmo zpět

Sedlcanský kraj se vrací, ale připomeňme si pár vět z prohlášení po lednovém ukončení vydávání týdeníku.

„...redakce si už více než deset let nemůže dovolit žádného redaktora na plný pracovní úvazek (ekonomika novín je příliš malá a vývoj v segmentu tištěných novín je nepříznivý). Náplň novín tak zajišťovali zapálení autoři, kteří psali pro Sedlcanský kraj

Pokračování na straně 4

Město jde vstříc energetické soběstačnosti

SEDLÉC-PRČICE „Prostřednictvím Místní akční skupiny Krajina srdce, jejímž členem jsme, budeme zpracovávat energetickou koncepci pro své území,“ říká na úvod zajímavého počínu sedlecko-prčická starostka Miroslava Jerábková.

Město se snaží snížit spotřebu a zvýšit energetickou soběstačnost například zateplením některých energeticky náročných budov, efektivnějším vytápěním základní školy a projektem fotovoltaické elektrárny na střeše školy. Plánovaný je i přechod

z plynového topení na vytápění geotermálními vrty. Teď se navíc Sedlec-Prčice díky rozhodnutí zastupitelstva obce zapojí do projektu energetického společenství.

MAS Krajina srdce podala žádost o dotaci

Pokračování na straně 3

K rekonstrukci staré polikliniky dojde, ať už z dotačních peněz nebo úvěru

SEDLČANY V době, kdy v Sedlčanech ukončil lékařskou praxi jeden ze stomatologů a bylo nutné jej nahradit, vyvstal problém, kam a do jakých prostor nového lékaře umístit. Dnešní standard ordinací je naprosto jiný, než tomu bývalo a původní prostory se ukázaly jako nevyhovující.

Starosta Sedlčan Ivan

Pokračování na straně 3

Lidé ze Sedlčanska jsou jedineční! Za krátký čas dali dohromady přes milion korun pro vážně nemocné děvčátko

KOSOVA HORA Členové nadace S-B se snaží kaž-

dý rok finančně podpořit některého z handicapo-

vaných občanů ze Sedlčanska nebo vybranou

Zakladatel nadace Lukáš Mošnička (zleva), maminka Aneta s Valentýnkou, tatínek Petr s Leontýnkou, Josef Brotánek a Jiří Barták

organizaci. Na konci loňského roku předali svůj již čtvrtý darovací list, který byl tentokrát pro Péťu Cihelku z Vysokého Chlumce, jenž se narodil s dětskou mozkovou obrnou. V pořadí pátý darovací list měl být podle stanovených zvyklostí předán až letos v prosinci, ale nadace si hodně přispíšila a tentokrát předala šek již ve čtvrtek 22. února.

Proč tomu tak bylo, nám vysvětlil zaměstnanec společnosti S-B a zároveň zakladatel nadace Lukáš Mošnička: „Předání

Pokračování na straně 5

Příprava záhonů u morového sloupu vedla k objevu barokních schodů

SEDLČANY V předminulém týdnu prováděly Sedlčanské technické služby výkopové práce na náměstí T. G. Masaryka u morového sloupu. Na místě byl připravován prostor pro dva záhony růží, které by odkazovaly na pětistou rožmberskou růž ve znaku města. Při odkrývání zeminy však těsně pod povrchem na světlo světa „vykoukl“ další schod.

Morový (nebo také mariánský) sloup na náměstí byl postaven v roce 1713 k odvrácení morové epidemie v Sedlčanech z pro-

na monumentálním schodišti se šesti stupni, které vyrovnávalo přirozené převýšení náměstí a dodávalo památce důstojnou perspektivu. Během úprav náměstí v 60. letech však podstavec o třech schodech zdánlivě zmizel. V roce 1958 byl sloup se sousoším zapsán do státního seznamu památek a roku 1964 se dočkal zrestaurování.

„Před dvěma lety jsem upozornil na nadzvedávající se dlažbu na pravé straně sloupu. To mě vedlo k zájmu zjistit o sloupu

pu jenom překryli zemí,“ sdělil sedlčanský zastupitel za ODS Filip Růzha.

Když před rokem na místě s památkáři prodávávali údržbu okolních lip, kterou odborně provedl Lubor Křížek, na nadzvedávající se dlažbu a lem opět upozornil. Bylo totiž zřejmé, že do památky na pravé straně prorůstá stále silnější kořen blízké lípy, který by mohl narušit její statiku. „Chtěl jsem, abychom odstranění tohoto poškození využili i k sondě, která by potvrdila, zda byla spodní část podstavce v 60. letech odstraněna, nebo jen překryta hlínou. Souhlas památkářů již po roce konečně máme k dispozici, ale ještě nebyl pravomocný,“ dodává Růzha. Díky šťastné náhodě, kterou bylo umístění připravovaného záhonu do bezprostřední blízkosti sloupu, ale zmizelé schodiště spatřilo světlo světa dříve. „Nedalo mi to, a s lopatkou jsem se byl druhý den ráno přesvědčit, že na místě jsou všechny tři zbývající stupně.“

Další postup teď čeká na vyjádření památkářů. „Byl bych moc rád, aby se naše barokní památka jen nekrčila překrytá hlínou, pod kterou bychom ji znovu zahrnuli, ale aby schodiště zůstalo odkryté a barokní památka, a s ní i celá horní část náměstí, dostala zajímavější a důstojnou perspektivu. Na komplexnější architektonické řešení okolí sloupu a jeho zapojení do náměstí bychom měli začít pracovat a určitě to budeme projednávat v komisi pro architekturu. Pojďme ale po krůčcích a nekladme si zbytečně překážky, když výsledek můžeme mít hned – teď odrýpat hlínu zakrývající šedesát let barokní památku a okolí osít travou nebo doplnit záhon růží a složitější řešení připravovat do budoucna,“ uzavírá Růzha. **Blanka Vilasová**

Výkopové práce pod morovým sloupem byly přerušeny nálezem starého schodiště.

středků získaných sbírkou mezi místními obyvateli. Obyvatelé města se u sloupu scházeli také při konání slavností Rosa až do jejich zákazu v roce 1789. Socha Neposkvrněného početí Panny Marie, umístěná na žulovém sloupu, je propracovaným barokním dílem sochaře Bernarda Spinettiho.

Sloup byl postaven

něco víc. Zaujalo mě, že na historických fotografiích vypadal jinak než dnes. Při bližším pohledu bylo zřejmé, že to je proto, že nyní je ‚zapadlý‘, ale původně byl umístěný na barokním geometrickém podstavci. Doufám, že si naši předkové v obvyklém duchu doby v 60. letech nedali práci s jeho rozebráním, ale schodiště slou-

TI NAŠI ZÁSTUPCI.
CO O NICH VÍME?
KAMÝCKÉ - TY VÁM
PŘEDSTAVÍME (4)

Jsem spokojený občan

KAMÝK NAD VLTAVOU Dnes má slovo kamýcký vodo-

„Vodohospodářská infrastruktura.“

Jaké je jeho hobby?

„Cestování po rodné vlasti, četba, sport v TV.“

Co ho drží, aby žil právě v této obci?

„Zapustil jsem zde kořeny.“

Kdyby měl volné ruce, co by chtěl v Kamýku změnit?

„Nechci se pouštět do žádných politických klíš, proto zůstanu u spokojeného občana.“

Co by si přál pro tento rok?

„Ať je lepší než ten minulý.“

Ptala se Hanka Synková

hospodář Daniel Mach, který žije v obci od roku 1993 a v zastupitelstvu je čtyři volební období.

Co jej v obci štvalo a co už neštve?

„Jsem spokojený občan.“

Co se i vašim příspěvním změnilo k lepšímu?

Uzavírka silnice je odložena

SOLENICE Plánovaná uzavírka silnice III/046 z Milešova na Solenice se posouvá na příští rok. „K uzavírce komunikace přes mostovku vodního díla v letošním roce nedojde. Plánuje se až na rok 2025, a to z důvodu vybudování vtoků do přelivu, které do této komunikace zasáhnou,“ informoval mluvčí Povodí Vltavy Hugo Roldán.

Stavební práce na úpravě přehrady Orlik nadále pokračují. V současné době se pracuje na skluzu doplňkového bezpečnostního přelivu. Úpravy se dělají na straně hráze směrem pod vodním dílem, pokračují zde i přípravné práce na vybudování vtokového objektu přelivu na horní vodě.

Jana Motrincová

Teplé počasí lyžařům nepřeje

MONÍNEC/KVASEJOVICE Ve sportovním areálu Monínek u Sedlce-Prčice se zatím stále lyžuje, ač i zde sněhu postupně ubývá. Technického sněhu je na sjezdovce většinou přes půl metru.

Skiareál Kvasejovice lyžařskou sezónu již ukončil.

Předposlední únorovou sobotu správci tohoto střediska v Kvasejovicích poděkovali návštěvníkům: „... kteří nás letos v této šílené bláznivé teplé zimě navštívili. Těšíme se na vás v příští sezoně, která snad bude více zimní.“

Sabina Motrincová

Na Monínci se ještě lyžuje.

K rekonstrukci staré polikliniky dojde, ať už z dotačních peněz nebo úvěru

Dokončení ze strany 1
Janeček inicioval myšlenku využít téměř prázdnou budovu v Tyršově ulici č.p. 160, která kdysi sloužila jako poliklinika. Původní záměr byl jasný: celou budovu opravit – vyměnit okna, elektrické rozvody a zkulturnit jednotlivé prostory ordinací tak, aby nebylo třeba stavebních povolení. Plánovaný rozpočet na znovuprobuzení polikliniky byl 20 milionů korun. Znělo to jednoduše – investovat, opravit, sehnat lékaře. Dle příslibu starosty se letos v létě měla slavnostně stříhat páska a občané regionu by tak měli některé potřebné lékaře bez dojíždění do Příbrami nebo Benešova.

Město celkem rychle zajistilo nejen pro občany Sedlčan stomatologickou péči pod záštitou společnosti Topdent. Právě na popud společnosti, kdy požadavky na prostory zubních ordinací byly zásadně odlišné, se městští zastupitelé společně se starostou shodli, že je třeba více, než jen některé opravy budovy a rozhodli se pro celkovou rekonstrukci staré polikliniky.

„Nový plán přinesl potřebu nové projektové dokumentace, nutnost stavebního povolení a naprosto odlišný rozpočet, který se navýšil o dalších 20 milionů korun. Modernizovaná poliklinika by měla dostat i naprosto nový kabát,“ vy-

světluje starosta Janeček. A jak by mohla budova vypadat? „V suterénu, kde se momentálně nachází prostory odboru sociálních služeb, bude zřízena ordinace pro pediatrii a přístřešek pro kočárky, v prvním patře pak budou stomatologické ordinace a ve druhém patře ordinace pro odborné

lékaře, kteří v Sedlčanech tak moc schází, jako je například kožní lékař.“

Zatím je to tak trochu hudba budoucnosti. I přesto na všech plánech starosta s týmem odborníků intenzivně pracuje. Žádost o dotace byla podána rovnou na dvou frontách – tou první je čerpání financí z národních zdrojů a druhou z evropských zdrojů. Momentálně se čeká, ve které výzvě bude příležitost pro čerpání finančních prostředků.

Letos v létě se tedy slavnostní otevření obnovené polikliniky konat nebude. „Za to se všem spoluobčanům velmi omlouvám,“

vzkazuje starosta. Na můj dotaz, co se stane, když město dotace nedostane, jsem obdržela jasnou odpověď: „Celou rekonstrukci zainvestujeme a potřebné peníze získáme v krajním případě pomocí úvěru. Také nám pomohou peníze, které přibudou v městské pokladně díky navýšení

místního koeficientu daně z nemovitosti. Ty použijeme právě na tento projekt, který bude prospěšný všem lidem.“

Na závěr našeho rozhovoru jsem chtěla vědět, kdy budou stavební práce zahájeny. Starosta Ivan Janeček s optimismem odpověděl, že pokud vše dobře dopadne, tak rekonstrukce by mohla začít letos v červnu.

Vanda Bruckner

Pojišťovány čeká derniéra

PETROVICE Místní ochotníci se o víkend rozloučí s komedií Bacha pojišťováci! od autora Miroslava Oupice. Představení mělo premiéru vloni v srpnu a Petrovičtí s ním hostovali na různých místech po okolí.

„Snad žádná představe-

ní jsme nehráli tolikrát jako tohle. Jestli dobře počítám, tak za sebou máme čtrnáct představení a poslední dvě nás čekají teď doma v Petrovích. Hráli jsme v Hrazanech, Krásné Hoře nebo naposledy v Kovářově. Nejdále jsme s představením byli v Dobří-

šičce a v Klukách u Písku,“ říká režisér satirické černé komedie Jaroslav Kloud.

Představení je možné zhlédnout ještě v pátek 8. února od 19 hodin nebo při premiéře v sobotu 9. února od 17 hodin v Obecním domě v Petrovích. **-pk**

Město jde vstříc energetické soběstačnosti

Dokončení ze strany 1
z modernizačního fondu Ministerstva životního prostředí (MŽP) na přípravu podkladů a dokumentů pro vznik projektu. Ten je připravován v návaznosti na výzvu MŽP, které plánuje podpořit 40 takovýchto projektů, které se energetickou koncepcí a vznikem společenství budou zabývat. Při získání dotace bude možné zaplatit odborníky na zpracování kvalitních technických i ekonomických studií. Pokud dotaci nezískají, chtějí i tak v projektu pokračovat, tvrdí předsedkyně sdružení MAS Krajina srdce Monika Smetanová.

Jako první musí pro projekt získat vstupní data od partnerů o spotřebě elektrické energie za rok 2022 a 2023, provést analýzu území, zpracovat získaná data. Město také musí například poskytnout data o odběru energie ze zhruba dvou až pěti typově odlišných budov ve vlastnictví města. Může jít například o městský úřad, čističku odpadních vod a základní školu. Teprve po vypracování odborné studie bude rozhodnuto, zda skutečně bude založeno energetické společenství a v jaké podobě, případně kdo bude jeho členem. Čas na rozhodnutí je do poloviny příštího roku.

Z případné dotace MŽP bude 60% prostředků určeno na tuto fázi projektu. Zbývajících 40% dotace by byla financována druhá fáze, tedy příprava základních listin, právních úkonů a další. V této fázi je podmínkou vznik energetického společenství. Z dotace by se mělo pokrýt 80% nákladů, zbytek by byl hra-

zen organizací MAS Krajina srdce.

„Město Sedlec-Prčice se stalo partnerem projektu, zatím však bez jakéhokoli finančního vkladu a bez závazků, které by mohly způsobit problémy,“ doplňuje starostka Jeřábková. Po zpracování studií získá město mimo jiné přehled o spotřebách elektrické energie i o možných úsporách. „Pokud budeme zapojeni do energetického společenství, můžeme vyrobenu elektřinu z obnovitelných zdrojů na svém

Miroslava Jeřábková

území nejen spotřebovávat, ale také předávat partnerům – členům společenství,“ vysvětluje dále starostka.

V souvislosti se zapojením do projektu na přípravu energetického společenství zároveň město schválilo uzavření smlouvy o dílo na zpracování samostatné energetické koncepce mezi městem a MAS Krajina srdce. Maximální cena za dílo je 470 000 Kč s termínem dokončení 5. prosince letošního roku.

MAS Krajina srdce sídlí v Mladé Vožici, působí většinou v Jihočeském kraji, ale několik členů má i ve Středočeském kraji. Kromě města Sedlce-Prčice je to například Český Merán o. p. s., SK Merán z. s. a několik fyzických osob. Případný zisk, který organizace vytvoří, je vrácen zpět na neziskové činnosti spolku. **-mf**

Senior zavraždil družku, postřelil muže, založil požár a vzal si život

Dokončení ze strany 1 se nachází blízko rekreačního střediska Radava nedaleko holešické tvrze. Jedná se odlehle stavení v lese.

V místě trvalého pobytu pachatele v Předbořicích policisté objevili zastřelenou ženu – jeho družku. Muž byl před časem propuštěný z výkonu trestu,

ale do života obce se nezapojoval. Oslovení starousedlíci z Předbořic se shodují na tom, že o něm v podstatě nic nevědí, protože se veřejnosti stranil.

„Případ je v současné době vyšetřován jako zvlášť závažný zločin vraždy, pokus o vraždu a sebevraždy,“ uvádí mluvčí Policie ČR Miroslav Šupík.

„Vyšetřování je na samém počátku, proto jsou všechna uvedená fakta zatím jen verzemi, které je potřeba důkladně prověřit.“

Kriminalisté nyní mají plně ruce práce s rozpletením složitého příběhu s tragickým koncem, kterému údajně předcházely dlouhé spory obou mužů.

Jana Motrincová

Fotovoltaická elektrárna by mohla snížit výdaje obce na elektřinu až o 70%

PETROVICE V letošním roce plánuje petrovická radnice investovat do výstavby fotovoltaické elektrárny na čističce odpadních vod. Odhadovaná investice je přibližně 3 miliony Kč, přičemž až 75% by mohla

pokryt dotace od Modernizačního fondu.

Obecní úřad nyní platí ročně za energie zhruba 600 000 Kč. Fotovoltaická elektrárna s bateriovým systémem by mohla tyto náklady snížit až o 70%.

V současnosti je obec na začátku celého procesu, kdy poptává firmu, která zpracuje projekt, podá žádost o dotaci a připraví výběrové řízení na dodavatele elektrárny.

-mf-

Hasiči odpracovali dva tisíce brigádnických hodin na přeměně zbrojnice na kulturní centrum

BOR U SEDLČAN V Kulturním centru Bor se uskutečnila

hasičská soutěž. V regionálních a pohárových hasičských

zhotovit nové dresy hasičského sboru, pamětní list a upomínkový hrneček.“ Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a Okresní sdružení hasičů Příbram udělilo oběma sborům medaili Za příkladnou práci. Stejně ocenění se dostalo SDH Bor. Letos se uskutečnila oslava 140 let od založení SDH Nedrahovice a 130. výročí od svého založení oslaví SDH Jesenice.

Členové sboru odpracovali dva tisíce brigádnických hodin na rekonstrukci a stavební úpravě stávající budovy hasičské zbrojnice na Kulturní centrum Bor. V Boru, Dobrošovicích a Nedrahovicích hasiči úspěšně pracují s mládeží a připravují tak generační obměnu sborů. Členové výjezdové jednotky JPO III Jesenice pak byli v loňském roce povoláni ke 13 zásahům.

František Vávra

v sobotu 24. února výroční valná hromada hasičského okrsku Jesenice za účasti zástupců sedmi sborů aktivně činných na území obcí Jesenice a Nedrahovice.

Jak uvedl ve své zprávě starosta okrsku Jiří Neuzil, významné místo v kalendáři akcí mají místní hasičské soutěže v požárním útoku: „Noční hasičská soutěž Dobrošovka cup, hasičská soutěž Martinická osma a okrsková

soutěžích jesenický okrsek úspěšně reprezentují SDH Mezná a SDH Martinice.“

„Významné výročí oslavil vloni SDH Dobrošovice, který uspořádal u příležitosti 120 let od založení slavnost spojenou s vysvěcením nového vyšivaného praporu,“ vzpomněl také starosta Neuzil. Ale i v Martinicích se v předchozím roce slavilo – 110 let. „U příležitosti oslav si martiníčtí hasiči nechali

SLOVO VYDAVATELE

Jsme zpět

Dokončení ze strany 1 po své normální práci či studiu za symbolický honorář. Tento mechanismus však v průběhu let z mnoha logických důvodů vyčerpал svůj potenciál. Nevyučují, že se vydávání Sedlcanského kraje obnoví, když se stane zázrak a najdeme další autory, kteří svůj patriotismus a lásku k místu, kde žijí, dokážou přetavit v pravidelné zpravodajské psaní pro týdeník.“

Ten měsíc a půl, kdy noviny nevyšly, byl velmi těžký. Vyznačoval se nečekaně silnou vlnou morální podpory a obrovským tlakem na znovuobnovení vydání SK. Spousty schůzek, telefonátů, stovky náročných mailů či jiné elektronické komunikace. Spal jsem čím dál hůř a v dlouhých nocích neřešil nic jiného. Výsledkem je, že držíte v rukou toto vydání Sedlcanského kraje. Jestliže Fénix vstal z popela, je to především o lidech. O těch, co tvoří a píšou a o těch, co čtou jejich dílka a dalších, kteří pomáhají novinám svou inzercí. Jedno bez druhého neexistuje.

Ne, nepodařilo se nám získat nějakou formu dotace, abychom měli alespoň odpovědného redaktora na plný pracovní úvazek (při průměrné mzdě stojí zaměstnanec s odvody přes 700 tisíc ročně). Ale budeme se tím dál zabývat a pokud někdo dobře rozumíte světu dotací a grantů, a chtěl byste nezištně pomoci, uvítáme to. Tyto nezávislé noviny nikdy nepřijaly žádné dotace či dary, ale doba a společnost se natolik změnila, že bez vnější podpory je to velmi obtížné.

Natolik, že v celé České republice už existuje jen několik nezávislých regionálních novin. Neplette si s různými zpravodaji radnic vydávaných za vaše daně především jako propagační politický materiál radních nebo s „novinami zdarma“, které s novinami nemají společného absolutně nic, je to pouze reklamní nosič plný inzercí a reklamních textů a aby si ho někdo vzal, umístí se zkrájedě nějaké články všelijaké úrovně, kte-

ré mají vytvořit pocit novin.

Stavem regionálního tisku v České republice se dlouhodobě zabývala Lenka Waschková Císařová z brněnské Masarykovy Univerzity. Dovolím si zde ocitovat slova paní docentky, co se podle studií dělo v regionech v USA, kde se s problémem zániku místních novin setkali mnohem dříve: „Těm místům se také říká zpravodajské pouště. Studie popisují několik efektů, které se dají dobře pojmenovat. Jednak oslabí vztah veřejnosti k lokálním tématům, takže se sníží volební účast. Další studie ukazuje, že bez veřejné kontroly zdraží veřejné zakázky. A třetí ukazuje na rostoucí polarizaci společnosti, protože celostátní politika, kterou pak lidé sledují, bývá vyhrcovanější než ta lokální, která častěji řeší praktické problémy.“

Sedlcanský kraj tedy půjde dál a bude se snažit plnit svou roli, s níž jsme v regionu začali téměř na den přesně před 34 lety. Budeme i nadále fungovat na systému externích autorů. Aby se dalo alespoň takto pokračovat, přichází nepopulární zvýšení ceny (25 Kč za výtisk). Kdysi dávno jsem sledoval ceny novin v různých vyspělých zemích a našel jsem tam jednu pozoruhodnou paralelu – cena novin byla obvykle podobná jako půllitr běžného točeného piva v restauraci dané země. Tak tenhle vlak nám dávno ujel.

Obvykle budeme vycházet na 12 stranách, může to být i 16 jako dnes nebo jen 8 ve slabších časech, o Vánocích pak mimořádné číslo. Ono tvořit externě originální místní zpravodajství není vůbec snadné, jen málo lidí to při své práci zvládá dlouhodobě. Klobouk dolů před nimi. Ačkoliv jsme tím posílili, nastavili nějaké nové mechanismy, tak vždy uvítáme další autory pro psaní zpravodajství, či lidi s obchodním duchem pro nábor inzercí.

Pojďte tedy tu káru táhnout společně dál. Každý krok se počítá...

Zdeněk Kolář
vydavatel

Lidé ze Sedlčanska jsou jedineční! Za krátký čas dali dohromady přes milion korun pro vážně nemocné děvčátko

Dokončení ze strany 1
pátého darovacího listu se bude konat ve zcela stejném duchu než v minulých letech. Tento pátý ročník je ale výjimečný v tom, že finance byly nashromážděny za mnohem kratší dobu, a to proto, že nemocná Valentýnka Haasová má absolvovat rehabilitaci koncem března, a my jsme na to chtěli zareagovat. Valentýnka tak bude moci lépe absolvovat léčbu po operaci nádoru, který měla v hlavičce. Proto jsme sbírku spustili ještě v době, kdy jsme shromažďovali finance pro Péťu Cihelku.“

Lukáš Mošnička uvedl, že také tentokrát se na finanční sbírce podíleli nejen zaměstnanci společnosti S-B a jejich známí, ale ve velké míře i celé město Sedlčany a jeho okolí. Rovněž v pátém ročníku sbírky finanční obnos, kterým přispěli zaměstnanci S-B, vedení společnosti zdvoj-

násobilo. A stejně jako v minulých letech, také tentokrát obdarovanou rodinu navštívili majitel společnosti S-B Jiří Barták, zakladatel nadace Lukáš Mošnička a další člen správní rady Josef Brotánek. Ještě předtím, než byl předán šek v hodnotě 1 002 774 korun, obdrželi Petr Haas, jeho partnerka Aneta Mrázková a jejich děti, dvouletá Valentýnka a pětiměsíční Leontýnka květinu a sošku anděla, který bude na celou čtvrtičku dohlížet, aby všechno dobře dopadlo.

Po oficiální části setkání byl čas i na rozhovor s maminkou Anetou, kterou doplňoval tatínek Petr.

Kdy se začala projektovat nemoc u Valentýnky?

Všechno začalo tím, že Valentýnka v době, kdy jí bylo osmnáct měsíců, začala zvracet. Navštívili jsme několikrát naši paní

pediatricku, která nás poslala na několik odborných vyšetření. Potom jsme zkusili vyloučit alergie na různá jídla, ale neúspěšně. Valentýnka přestávala chodit, začala polehávat a potom ležela už skoro celý den. V Příbrami nám udělali kolečko vyšetření, na nic nepřišli, a tak nás poslali do Motola. Také tam na nic nepřišli, ale pak nám neurolog sdělil, že něco bude v hlavě. Poslali nás na neurochirurgii, tam mi ukázali snímky a řekli, že je to v zadní jámě lebni a že se jedná o nádor. Že ale nevědí, o jaký a že musí co nejrychleji ven. Hned druhý den byla jedna operace, při které Valentýnce zavedli odvod mozkomíšního moku. Trvalo to asi dvě hodiny. Za další dva dny se konala velká operace odstranění nádoru, a ta trvala asi deset hodin.

Jak probíhala rekonvalescence?

Tři týdny jsem společně s Valentýnkou byla na neurochirurgii a rozcvičovaly jsme se, protože Vali se nehýbala. Levou rukou vůbec a levou nohou trochu, takže neseděla, neležela. Potom přišel pan doktor z onkologie s tím, že je to zhoubný nádor. Nejdříve řekl, že středního typu, takže se mi alespoň trochu ulevilo, ale potom mi volali za dva dny, kdy už jsme byli doma, že nádor je nejhoršího typu. Zhruba deset dní jsme byli doma, než připravili helmicku na ozařování, a pak jsme jeli do protonového centra, kde to v narkóze změřili a připravili. Odjeli jsme domů a následně nastoupili do Motola na třicet tři ozařování. Bylo to tam tak, že jsme mohli být díky nadačnímu fondu ubytováni v Domě Ronald McDonald, protože jsem byla těhotná a nemohla jsem být na onkologickém

oddělení. Petr s Valentýnkou šli každé ráno na oddělení onkologie, tam to všechno vyřídili a jeli sanitkou do protonového centra na Bulovku. Já jsem za nimi jela tramvají a metrem. Potom jeli zpátky, odpoledne je pustili za mnou a čas jsme trávili společně.

Jak konkrétně využijete k rehabilitaci částku, kterou dali dohromady ochotní lidé ze Sedlčanska?

Máme dojednané dva intenzivní rehabilitační pobyty v centru Hájek u Plzně, ve kterém mají skvělé výsledky. Mezitím budeme cvičit s fyzioterapeutkou, která k nám už dochází, a uvidíme, jak to půjde.

Za celou redakci jsem popřál, aby to šlo skutečně co nejlépe, aby se malá Valentýnka co nejdříve zcela uzdravila a aby se rodině vyplnila všechna její přání.

David Myslikovjan

U Drobka se hodovalo a v Sedlčanech se hoduje také

OSEČANY/SEDLČANY
U Drobka v Osečanech se v soboru 24. února doslova hodovalo. Akci s názvem Vepřové hody zde Ondřej

še, ovarovou kroupovou polévku, kolem 200 kroupových jelit a 500 jitrnic, 15 kg červené tlačanky.

„Je to pro masožravce velmi hezká a ‚dobrá‘ tradice a je dobře, že občas někdo tyto akce skutečně, protože od doby, kdy nám soukromé zabijačky Evropská unie zakazuje, se nám toho vytrácí spousta z našich vesnických i jiných aktivit. Někdo by možná polemizoval, ale tradice to každopádně je,“

říká šéf restaurace U Drobka v Osečanech Ondřej Hyský.

A jedna příhoda z hodů. „Odjížděl jsem pozdě večer z hospody, na vozíku jsem měl naložené dva brutary (pařáky),“ vypráví Ondřej.

„Když jsem přijel domů, tak na vozíku byl jen jeden. Vracel jsem se pro ten ztracený, hledal jsem ho okolo silnice, kde mi vylítnul (směje se). Našel jsem ho trochu pobouchanej, ale přece jen ho mám.“

Podobnou akci Ondřej Hyský pořádá také na svatého Martina, kdy peče svatomartinské husy a v létě zase pořádá grilování na terase. „Samozřejmě se nenecháme zahanbit ani při osečanské pouti, kdy připravujeme speciální menu,“ doplňuje.

V sedlčanském kraji jsou tradice zabijaček a vepřových hodů rozšíře-

né. Podobné akce lze průběžně zaznamenat například v restauraci Na Růžku v Sedlčanech, kde se pravidelně zabijačkové hody a svatomartinské husy také konají.

Případně, pokud sháníte jiné tematické akce, můžete vyzkoušet například Kozlovnu U Komína na Severním sídlišti v Sedlčanech, kde je občas zařazeno hamburgerové menu či různé speciality. Zde si aktuálně mohou přijít na své v neděli 10. března také ti, kdo maso úplně nevyhledávají, ale zato mají v oblíbě veganskou stravu, či chtějí

nárazově odlehčit svému trávicímu traktu. Na tento večer mezi šestou a devátou bude nachystáno pět různých rostlinných třichodových menu. Provozni a majitel podniku k této akci říká: „Do této akce jsme se pustili po pozitivních reakcích na Zahyho práci (poz. red.: šéfkuchař Michal Záhora původem ze Sedlčan). Něco nového, zdravého, zajímavého a z kvalitních surovin. Na spolupráci se Zahym se moc těšíme a když budou všichni spokojeni, určitě to nebude poslední akce v tomto duchu.“

Blanka Vilasová

Hyský pořádá po druhé. Dle jeho slov se letos zúčastnilo asi sto hostů a další si přijeli pro výrobky, aby si je vzali domů. Nabídka byla tradiční – udělali asi 25 kg vepřového ovaru, 100 porcí zabijačkového gulá-

Osečanská hospoda často téměř praskala ve švech.

Neznámý travič na Jesenicku zřejmě použil zakázanou látku karbofuran

Dokončení ze strany 1

Předseda místního mysliveckého spolku Zdeněk Ctibor k tomu uvedl: „Pravděpodobně došlo nejprve k otrávení lišky, což následně vedlo k uhynutí orlů, kteří jako mrchožrouti jdou po snadné kořisti.“ Po nalezení mrtvé divoké zvěře na poli, které je pod správou Zemědělské společnosti Kosova Hora, došlo k ohlášení na policii a o situaci byly informovány místní myslivecké spolky. Kdo by ovšem mohl být oním travičem, není v této chvíli jasné. „Žádné klíčové stopy se nenašly, takže pachatelem mohl být kdokoliv,“ dodal Ctibor.

Tiskový mluvčí Policie ČR Pavel Truxa nepotvrdil ani nevyvrátil, že by se jednalo o cíleně otrávenou návnadu. „Infikovaná návnada byla zajištěna kriminální policií a v současné době jsou odebrané vzorky zkoumány Státním veterinárním ústavem v Praze,“ vysvětluje Truxa. Finální rozhodnutí ještě nepadlo, ale existuje vážné podezření na zneužití látky karbofuran, která je od roku 2008 v České republice nejen zakázaná, ale její samotné držení je trestné.

Tento jed napadá nervovou soustavu a způsobuje ochrnutí dýchacích svalů, které vede až ke smrti. Jed je schopný velmi rychle usmrtit nejenom kterékoliv zvíře, ale i člověka. Případný přenos samotnými póry nebo kontaktem se sliznicí může mít smrtelné následky. Přesně z takového scénáře vyjádřil obavy ředitel záchranné stanice Ochrany

fauny v Hrachově Pavel Křížek, který o incidentu trávení zvířat pohotově informoval na sociálních sítích. Neskrýval rozhořčení nad činem pachatele a upozorňoval především na obecné ohrožení, které

Pavel Křížek

by mohlo nastat v případě, kdyby do kontaktu s návnadou přišla jakákoliv osoba.

Od samého počátku zjištění případu Pavel Křížek úzce spolupracuje s Policií ČR. Za pomoci speciálně vycvičených psů došlo i na průzkum terénu v okolí nálezu. „Trávení zvířat na Sedlčansku není výjimkou a bohužel mám za posledních dvacet let časté zkušenosti s podobnými případy,“ podotýká Křížek. Ve snaze zvýšit povědomí veřejnosti o tomto problému nechalo hrachovské záchranné centrum ve spolupráci s Obecním úřadem Jesenice vybudovat v obci výstavu o vlivu jedů na místní obyvatele a umístilo plakáty do školek, škol a skautských oddílů v přilehlých obcích.

Ornitolog a zapálený ekolog Lubor Křížek také komentoval trávení zvířat. „Jed funguje takzvaně na tříkrát. To znamená, že zvíře sežere návnadu a otráví se. Poté přijde další zvíře, které sežere to první

a takto se jed snadno rozšiřuje dál, jelikož ten se stihne v krátké době rozšířit do celého těla. Tento proces se může opakovat dvakrát až třikrát,“ vysvětluje ornitolog Křížek a dodává: „Stačí přibližně dvě minuty a je po vás.“ Zároveň nabádá k tomu, aby se v případě zjištění viníka případ v rámci zachování dobrých vztahů negeneralizoval: „Vždycky se kdekoliv může stát, že se najde člověk, který se rozhodne činit nekalé věci. V případě, pokud by se jednalo o někoho napojeného na nějaký spolek nebo širší skupinu lidí, automaticky to neznamená, že všichni jsou stejní.“

Nad aktuální situací vyjádřil L. Křížek velkou lítost, jelikož právě k orlům mořským má velice blízko. „Orlí v tomto čase začínají hnízdit a na přelomu února a března snášejí vejce,“ vysvětluje. Dle jeho zjištění se jednalo o starší jedince, takže byl předpoklad, že by hnízdili. Na Příbramsku a Sedlčansku se Luborovi podařilo úspěšně stabilizovat hned několik orlích hnízd, čímž přispívá k pozitivnímu vývoji populace orlů mořských.

Doufejme, že tento smutný incident připomene význam ochrany přírody a zvýší povědomí o škodlivých důsledcích nelegálních aktivit v krajině. Nezbytná je spolupráce mezi místními autoritami, ochranářskými organizacemi a veřejností, aby se podobnému kriminálnímu chování předcházelo.

Tereza Patočková

Stalo se před 30 lety (4)

REGION V této rubrice přinášíme malý průřez tím, o čem jsme psali v Sedlčanském kraji před třiceti lety. Dnes vybíráme z devátého čísla roku 1994.

***

Začneme tématem věčným a vděčným, tedy počasím. Únor roku 1994 byl na Sedlčansku převážně oblačný s průměrnou teplotou 0,84 °C. Sněžilo pouze jeden den, zhruba v polovině měsíce, kdy napadly dva centimetry sněhu. Ten den bylo také nejchladněji, a to -14,2 °C. Nejvyšší naměřená teplota v únoru toho roku vystoupala na rovných 8 °C.

***

Zastupitelstvo města Sedlčan schválilo návrh rozpočtu pro kalendářní rok 1994 jako vyrovnaný s celkovými příjmy a výdaji ve výši 48 milionů korun. Největší investice měla jít do oblasti stavebnictví, a to částka převyšující 12 milionů.

***

KDS Sedlčany bylo toho času bez ředitele. Původní byl odvolán a z konkurzu nový nevešel. „Nehodláme v průběhu roku snižovat počet zaměstnanců družstva, tedy propouštět stávající pracovníky“, zdůraznil ekonomický náměstek pověřený řízením družstva Antonín Taks, „spíše půjdeme cestou zvyšování odbytu výrobků po období jisté stagnace způsobené ztrátou zejména slovenských odbytišť.“

***

Na pokutách za přestupek stání na místě vyhrazeném pro vozidla invalidů před OD Rozvoj vybrala městská policie během jediné hodiny 300 korun.

***

Městský úřad zakoupil pro příslušníky městské policie tmavomodré kombinézy pro výkon jejich služby v nočních hodinách.

***

Vítanou událostí se stal masopust v Křečovicích, který zde má svou tradici již od roku 1956, kdy se od Senftů vypravoval průvod masek po vsi, a dokonce i do okolních osad. Později se pořádání maškarního průvodu ujali fotbalisté při TJ Sokol. Účastníci masopustu vzpomínali, jak jako děti vždy utíkali za školu, aby nepropásli začátek celé události a jak si lidé berou dovolenou a přijedou například až z Prahy. A došlo i na veselé příhody: „Dřív, to nás ještě neznali, co máme za lubem, nás pouštěli i do stavení. No a za chvíli byli králíci spárováni, jeden skončil v kredenci mezi kastroly... to víte, co nás zrovna napadlo, to jsme provedli a jak jsme byli už rozjařeni, o nápady nebyla nouze.“

***

Na straně poslední, v černé kronice, jsme se pak mohli dočíst, že ve Vilasově Lhotě ukradl neznámý zloděj koňský kočár a bryčku a způsobil tak škodu 60 tisíc korun. **-mk-**

Obecním domem otrásl Mord

PETROVICE V pochmurný únorový podvečer v pondělí minulého týdne se stal Obecní dům v Petrovicích místem, kde se v předpremiéře promítal film Mord

držitele Českého lva režiséra Adama Martince.

Příběh, který se odehrává během jednoho dne na vesnické zabíjačce prasete, sleduje rodinu

i její přátele a zachycuje mnohdy i komplikované vztahy mezi jednotlivými účastníky s vypjatými okamžiky. V celovečerním Martinově debutu

se mezi neherci objevili i známí herci Albert Čuba a Janusz Klimsza. Po projekci režisér diskutoval s obecnstvem o svém díle, jak na ně působilo,

co by vynechali, naopak vyzdvihli apod. Česká distribuční premiéra filmu je naplánovaná letos na podzim.

Sabina Motrincová

V projektu Na kameni kámen představili žáci dvanáct témat

SEDLČANY Projektová výuka má ve 2. ZŠ Propojení dlouholetou tradici. Po pečení chleba, vítání T. G. Masaryka na sedlčanském náměstí, zpracování tématu

„Světlo“ a mnohých dalších projektech byl letošním společným motivem kámen, který inspiruje sochaře, básníky, ale i řemeslníky, architektky, historiky,

snílky... Zkrátka, setkává se s ním každý z nás.

Pod názvem celoškolského projektu Na kameni kámen se skrývala mnohahodinová práce žáků

od čtvrtých po deváté třídy, kteří se napříč ročníky zapsali ke dvanácti tématům nabídnutým učiteli školy. Práce byla završena závěrečným vystoupením všech skupin, které se uskutečnilo ve čtvrtek 22. února v divadelním sále KDJS – dopoledne pro školu, odpoledne pro rodiče žáků a veřejnost. A nabídka to byla skutečně pestrá – například vystěhování Sedlčanska, doba kamenná, virtuální procházka mezi sochami moai, kamenolomy, akce Kámen – totalitní past s falešnými hranicemi, kameny spadlé z nebe a mnohé další. Nechybělo ani vystoupení

hudebně-taneční skupiny, která svým originálním uchopením tematicky laděných hitů obě představení orámovala.

Při zpracovávání projektu žáci vyhledávali informační zdroje, ptali se odborníků, malovali, využívali virtuální realitu či se setkali s umělou inteligencí, překládali do cizích jazyků, nacvičovali divadelní scénky... I jejich závěrečné reflexe potvrdily, že poznatky, které si děti samy objeví, vyzkoušejí, potěškají, nakreslí nebo zahrají, se jim dostanou hlouběji pod kůži a také je podobná výuka více baví.

-prop-

Učíme se venku v počepické škole

Chceme chodit ven. Abychom propojili učivo se skutečným světem, aby se nám na čerstvém vzduchu lépe učilo, abychom pobyt venku přispěli k upevnování svého zdraví... a zatím se nám to docela daří.

Na podzim nám dlouho přálo počasí, a tak jsme do začátku listopadu vyráželi skoro každý den. Třeba v matematice je možné venku krokovat, jezdit s autobusem, odhadovat, měřit, sčítat či násobit čísla na poznávacích značkách aut, přetahovat se se zvířátky dědy Lesoně. Anebo jen vzít pracovní sešit a počítat na sluníčku (nebo

ve stínu) na karimatce.

Na vycházky nás to táhne i v jiných předmětech. Celoročním tématem je letos les, a tak pokračujeme i v několikaletém ornitologickém projektu. Pozorujeme ptáčky nejen na našem krmítku, ale sledujeme i přenosy z webkamer z různých záchraných stanic. Už ta všelijaká stvoření od sebe rozeznáme. Povedlo se nám vyčistit ptačí budky na několika místech naší obce.

Hojně využíváme nápady z platformy Učíme se venku nebo Les ve škole, kam jsme se letos zaregistrovali. S druháky jsme ne-

dávno odstartovali výpravu na záchranu domácích skřítků, kteří se nedopatřením ocitli v lese a neumí se vrátit zpátky. Zachránit je může jen ten, kdo se o lese hodně dozví a více ho pozná. A to chceme.

Velmi pěkně připravený byl projekt od lesních pedagožek z Vojenských lesů a statků ČR, které k nám od Brd přijely a připravily pro děti spoustu zajímavých úkolů přímo v lese. Poznávali jsme přírodniny hmatem; stavěli domeček pro ježka, aby se měl kam na zimu schovat; osahali jsme si kůže, parohy, rohy, lebky různých živočichů; prozkoumali jejich zuby; udělali jsme si frotáž kůry a listů buku; dozvěděli se, jak bydlí sovy; poznávali jsme listy a plody stromů; naučili se více o vztazích v potravním řetězci mezi býložravci, masožravci, všežravci – hráli třeba hru na vlka, jak loví myš (ta byla obzvláště povedená); přiřazovali jsme mláďata k rodičům; hledali přírodniny k různým barvám a představte si, že jsme v lese našli i spoustu bílého, dozvěděli se, co je to tzv. pobytový znak a další

spoustu zajímavých věcí.

Zkoumat stromy jsme vyrazili také do konoopištského parku, kde jsou krásné naučné stezky.

A les i se zvířátky jsme si vyrobili ze dřeva. Sami

né zelení mohli více využívat i při větší nepřízni počasí. Brzy budeme podávat žádost o dotaci z operačního programu IROP. Záměr je podán, projekt dokončen, aktuálně řešíme sta-

jme řezali, pilovali, lepili a barvili. Jinak rádi tvoříme z přírodnin přímo v lese. Můžete nás potkat hlavně U křížku nebo u obecního srubu za vesnicí. Nejen to ocenila i Česká školní inspekce, která nás na podzim navštívila. Letos si tam vytvoříme i záhonek a budeme pěstovat... to se ještě musíme dohodnout, zatím je návrhů moc.

Se srubem máme velké plány. Doufáme, že se nám podaří získat prostředky na jeho obnovu, abychom toto krásné místo obklope-

vební povolení. Rozpočet se blíží jednomu milionu korun... a my už teď netrpělivě očekáváme výsledky výběrového řízení a těšíme se na nové možnosti.

Více informací o našich aktivitách můžete najít na webových stránkách školy nebo sociálních sítích. Anebo se k nám přijeďte podívat. Jezdit sem autobus a děti si navíc mohou objednat svoz do školy a rozvoz ze školy obecním autem.

Kateřina Ahmad
ZŠ Počepice

V únoru uplynulo 15 let od úmrtí

Marty Tribové

a její dcery

Heleny Toncarové

Vzpomeňte s námi

Ochotníci se scházejí na zkouškách dvou představení a připravují dramtizaci pověsti na slavnosti Rosa

SEDLČANY Hodně napilno mají v současné době členové sedlcanského spolku divadelních ochotníků, protože souběžně zkoušejí hru Bez roucha pod režijním vedením Richarda Otradovce, a kabaret, který dostal název Z Kutné Hory do Sedlčan aneb Ochotnické harašení. Jak už název vypovídá, sedlčanskí ochotníci se v jednotlivých scénkách prostřídají se svými kutnohorskými kolegy. Sedlcanskou část kabaretu má na starosti Iva Dvořáková, která se k režisérské práci vrátila po delší době.

Na jedné ze zkoušek jsme zastihli oba režiséry, rovněž předsedu spolku Jaroslava Repetného a položili jim několik otázek. Jako první odpovídal Jaroslav Repetný.

Je to poprvé v novodobé historii vašeho spolku, co nacvičujete souběžně dvě představení?

Není, ale poprvé nacvičujeme společně se souborem, který je od nás poměrně dost vzdálený, což je i celorepubliková rarita. Ochotnický soubor z Kutné Hory, s jehož členy jsme se sprátelili před několika lety, je nám blízký svojí historií, protože stejně jako ten náš v loňském roce slavil sto osmdesát let od svého založení. V rámci festivalu amatérských divadel, který v sedlcanském kulturním domě právě probíhá, jsme Kutnou Horu oslovili, jestli by chtěli přijet s jejich představením, ale mají to stejně jako my, scény mají poměrně

náročné, a tak vznikl nápad, o kterém jsme se už kdysi také bavili. Dohodli jsme se, že uděláme něco společného. Proto oni nacvičují svoji část, my zase svoji, a 23. března, v den uvedení kabaretu v Sedlčanech, kutnohorští ochotníci přijedou už v dopoledních hodinách, uskupteční se stmelovací zkouška, po obědě generálka a večer bude samotné představení. Je to náročné na logistiku i na domlouvání, protože všechny záležitosti musíme řešit po telefonu a maily.

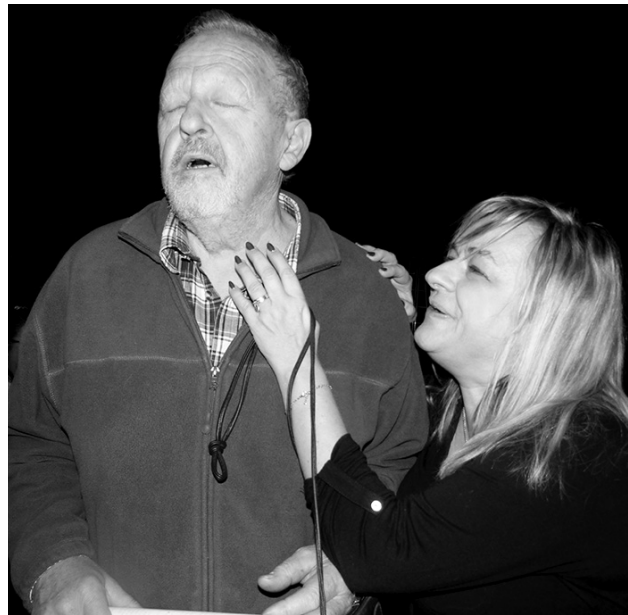
Bude se hrát stejné představení i v Kutné Hoře?

Zatím bude pouze jedno, ale je v plánu. Termín ale dosud není určený, protože tím, že se na tomto kabaretu podílí třicet lidí ze dvou měst, je těžké se dát dohromady.

Váš spolek souběžně s kabaretem nacvičuje také tradiční jarní hru. Účinkují někteří ochotníci v obou představeních?

Ano. Výhodou je, že v kabaretu každý z nich hraje v jedné scénce. Vrací se mezi nás ochotníky po delší době Petr Sůsa, který maloval hlavní scénu. Ta bude zavěšena nad jevištěm. Vrací se také Jarmila Vlčková, kterou bude v kabaretu doprovázet na kytaru Filip Špale. A aby toho nebylo málo, už připravujeme dramtizaci pověsti na Rosu v režii Ivy Dvořákové. Ne však pro venkovní prostor, ale pro divadelní sál v kulturním domě. Jsme

rádi, že se Iva po delší době znovu zapojila do ochotnického dění, protože režisérš nám chybí. Na dramtizaci pověsti se podílí patnáct lidí a do konce dubna by se mělo rozhodnout, zda se v červnu bude toto představení konat.

V kabaretu si zahrájí také Jaroslav Kolský a Renata Holoubková.

Myslím si, že bude zajímavé, protože je doplněné o spoustu krásné hudby od Ginevry a dalších hudebních skupin, zaměřených na středověk. V představení nebude chybět zpěv, tanec, a bude to něco jiného než na náměstí.

Režiséra Richarda Otradovce jsme požádali, aby nám představil hru Bez roucha a přiblížil, proč si vybral právě tento titul.

Bez roucha je anglická hra Michaela Frayna a v českém provedení se hraje už od roku 1986. Prvně ji režiro-

val Jiří Menzel v Činoherním klubu. Byl jsem se na ni podívat v Divadle v Dlouhé, kde ji momentálně stále ještě hrají. Také ji začalo loni hrát divadlo Studio dva v poněkud jiném provedení, a do třetice jsem se na hru Bez roucha

Stálíce našeho ochotnického souboru – Jirku Dundra, Jaroslava Repetného, Renatu Holoubkovou, Mílu Kelichovou, Pavla Herana, Petru Daňkovou, Terezu Boučkovou, Jirku Bosáka. I já si tam zahrāju (úsměv). Hru začal zkoušet Sláva Bloch, ale z důvodu pracovního vytížení se omluvil, protože by mohl s námi být jenom asi tak na každé třetí zkoušce. Bohužel na zkouškách této hry musí být všichni účinkující, protože je náročná textově, scénicky i pohybově. Stačí, aby chyběl jeden člověk, a už to zkoušení hodně naruší. Proto došlo k přeobsazení a roli Slávy Blocha převzal Jaroslav Repetný.

Scházíte se pokaždé obě party ve stejném termínu?

Scházíme se ve stejném termínu, abychom nekomplikovali provoz kulturního domu. Po zkouškách kabaretu přicházíme na řadu my. Pravidelně jsou zkoušky v pondělí a ve čtvrtek, a když se v divadelním sále koná některá z akcí, zkoušíme ve společenském sále. Zatím jsme tam zkoušeli čtyřikrát.

Jako poslední jsme oslovili Ivu Dvořákovou, režisérku dvou kabaretů a představení Šmidlochu, je to na draka. Zeptali jsme se, jestli je ráda, že se po letech vrátila mezi ochotníky. S úsměvem odpověděla, že ano, ale že si přeje, aby hlavně byli rádi diváci. Aby se jim kabaret líbil.

David Myslikovjan

Více než polovina kosohorských seniorů se účastní akcí svého klubu pravidelně

KOSOVA HORA Klub seniorů v Kosově Hoře má za sebou šest let své činnosti a v současné době sdružuje čtyřiapadesát členů, z nichž

zhruba třicet se účastní jednotlivých akcí téměř pravidelně. U ostatních záleží na jejich aktuálním zdravotním stavu.

„V letošním roce máme naplánovány opět dva celodenní výlety a v současné době jsou oba ve stádiu řešení jejich termínů,“ uvedla

předsedkyně klubu, místostarostka Kosovy Hory Lenka Havlíčková. „Na původní termíny jsem zatím nesehnala autobusy, ale sháním je dál. První výlet by se měl konat koncem května a už koncem března navštívíme plavecký bazén v Měříně.“

Za dobu své činnosti členové Klubu seniorů v Kosově Hoře společně absolvovali nejenom spoustu výletů, ale také besed a přednášek, pořádali Pěkné hodinky, a také si vyslechli

vystoupení dechových hudeb. Mimo jiné jim zahráli Klenováci, kteří obvykle vystupují ve dvojici, ale Lenka Havlíčková doplnila: „Klenováci jsou tři, ale protože jeden z nich je letcem, vždy záleží na tom, jestli má právo volno a může k nám přijít zahrát.“

Dosud poslední akcí Klubu seniorů v Kosově Hoře byla únorová výroční členská schůze, které se zúčastnil i starosta obce Martin Krameš.

David Myslikovjan

Králík visí ve sportovní hale

SEDLČANY Kolik lidí denně projde dveřmi do sportovní haly v areálu zemědělské školy? A kolik z nich si povšimne dvou rozměrných obrazů rámuujících vchod na sportoviště? Oboje netuším. Jan Lichtenberg, dlouholetý zaměstnanec školy, tvrdí – pokud jde o povšimnutí si zmiňovaných grafik – že jsem první. Jistě tomu tak není. Budu mu však věřit, snad jsem první, kdo se na obrazy ptá. A vyplácí se to.

„Ty obrazy šly zcela mimo školu. Když se stavěla v osmdesátém druhém sportovní hala, byla tehdy povinnost vybavit ji nějakým uměleckým dílem,“ odkazuje Lichtenberg na období normalizace. „Toho výtvarníka neznám, ale viděl jsem ho tu pracovat. Obrazy nemají údajně odkazovat pouze na různé sporty (které jsou

patrné každému pozorovateli), ale i na 2. světovou válku,“ otevírá mi oči a přidává historiku: „Ten pán měl požadavek na zcela konkrétní odstín hnědé barvy, kterou

Celé mi to přijde jako krajina. Terč by mohl být slunce, popisuje své vnímání rekreační tenista Filip Špale.

měl být vymalován pruh stěny pod obrazy. Pak na pruh přes papírovou šablonu maloval lidské slápoty. Na zemi mezi ostatními potřebami měl i láhev rumu, prý na ředění barev. Všechny stopy šly

jedním směrem, jen ta úplně poslední dvojice byla k sobě obráceně.“

Těžko říci, zda byly kozi nohy důsledkem důkladného ředění či výtvarným

pozitum,“ informuje mě Jan Lichtenberg. Naštěstí byly později grafiky o rozměrech 120 na 130 cm navraceny do svých výklenků. „Já si je tady také vždy prohlížím a vidím, jak autor přemýšlel nad každým detailem, jak je precizní a důsledný. Nic na těch obrazech není náhoda, i když to tak může působit,“ říká tenisová trenérka a malířka Jana Krejčová. Její tenisový svěřenec, septimán Filip Špale, se u obrazů také konečně zastavuje a začíná symboly číst: „Tohle mi přijde jako železniční trať, celé to vlastně působí jako krajina. Ten terč, to vlastně může být slunce a ta tkanina pod ním jeho paprsky“ rozpovídá se. Sílí ve mně pocit, že autor oněch snových až surrealistických děl není leccjaký normalizační výtvarník. Fotím si signaturu a zahajuji pátrání po autorovi.

Jaroslav Jan Králík – mistr metamorfóz, tak nazývá malíře a grafika historička umění Olga Mehěšová. Jaroslav J. Králík byl rodákem z Valašska, ročník 1924. Po 2. světové válce přesídlil do Prahy, aby se v ateliéru monumentální malby VŠUP stal žákem světoznámého kubisty Emila Filly. Jeho díla byla vystavována za železnou oponou. Ve Španělsku, Holandsku či za oceánem v americkém Chicagu. V 90. letech stál u obnovy Spolku výtvarných umělců Mánes. Zemřel 2. března 1999. Právě v těchto dnech je to tedy 25 let.

Přestože zřejmě neměl Jaroslav J. Králík nikterak výjimečný vztah k Sedlčansku, můžeme ho mít my k jeho tvorbě. Máme ji ostatně na dosah. V malé galerii u vchodu do sportovní haly.

Lucie Kakosová

Kamýcká poštačka se povalovala na zemi, viděla jsem to na vlastní oči

VELKÁ/KAMÝK NAD VLTAVOU

A nebyla jsem sama, kdo to viděl. Zmíněná poštačka na zemi opravdu ležela, únor–neúnor, a dokonce ne sama. Nejdřív ve dvou a pak dokonce ve třech! Ano, byla na zemi, ale ve svém volnu a dobrovolně, a navíc s úsměvem, neboť má smysl pro humor.

Kačka Ptáčková to totiž měla v roli. Představovala spolu s Martinou Rysovou (též poštačkou, ale z jiné pošty) polovinu masopustní kobyly, a ta přece dle tradice musí být rádně popravena, aby na sebe vzala hříchy za celou obec. Vedle ní padne po zásahu smrtky (Janka Kocianová) také postava masopusta (Jarka Špačková). Vzkříší je však živou vodou doktor alias ras (Iva Pučková). A pak se jde do hospody U Heroldů všechno pěkně oslavit.

Vidět na vlastní oči jsme to mohli hned dvakrát. V masopustním průvodu 10. února ve Velké, i při následném promítání filmu Tomáše Postawy, a to v komunitním centru v Kamýku nad Vltavou 28. února.

Šéfová masopustního veselí Jarka Špačková na úvod uvedla něco ke klasickým masopustním figurám, poté na společné fotce ukazovala, kdo koho představoval, a pak kdo se v průběhu průvodu přidal. Celkem se zapojilo 46 masek.

Celá akce musela být rádně povolena a klíčem odemčena, a to zařídil radní Richard Mácha, Veličák, t. č. ve vězeňském mundúru. Zařadili také hasiči, kteří vyslali auto, aby průvod nadvakrát dopravilo z Kamýka nad Vltavou do Velké. Smrtka na přední sedačce hasičského auta se obzvlášť vyjímal. Naštěstí Martinu Ridzákovi neublížila.

Ve filmu bylo možné vidět, jak si kráva povídá s mažoretkou (Františka a Nela Krejčovy). Jak si selka (Jana Krajská) poměřuje břicho s kuchařem (Petrem Haladou). V seriózním ženíchovi (též s nepřehlédnutelným břichem) jen málokdo poznal učitelku ze školky Žanetu Štefanovou. Vedla si nevěstu Lenku Sládkovou. Cikánky (Ivana Hulanová a Milena Šlahorová) se vilně

vinuly k řidičům zastavených aut a do společné kasy pak přidávaly korunky na závěrečné mecheche. Kdosi vzpomněl, jak jeden z řidičů vykupal z peněženky poslední padesátku a pětikačku a pravil: „To už jste dnes čtvrtý masopust – už jsem se vydal ze všech peněz.“

Čarodějnice Lilka Sittová si odložila kostě, musela se pro ně vrátit a pak pěkně průvod doběhnout. Kamýcký medvěd Zbyška Milanovského získal medvěďáře v Ivetě Krajské z Velké. Kominik Lukáše Galka stihl mapovat tra-

su, kterou průvod ušel, a ještě koukal na dceru Markétu, která jako by seděla na zádech svého chlapíka. Žid Veroniky Váňové sice chodil s hůlkou, ale i on se dal chvílemi do tance, třeba s holičem Markétou Walterové. Bába s nůši (Jan Svoboda) měla sice na zádech svého chlapa, ale chvílemi se vedla s malým šaškem, tedy se synem Vojtou.

Ke konci putování masky rády využily lavičky u Štefanů a u Černých. „Končime, končime!“ vyzýval je k vstávání a k odchodu masopust, ale nikomu se nechtělo. Zpí-

valo se: „tančíme, tančíme a je nám veselo“. Ale nakonec se přece jen všichni odebrali ke kapličky, kde si zatančili závěrečné kolečko a kde se odehrálo již zmíněné popravování i zmrtyvýchvstání kobyly i masopusta.

K tanci i zpěvu vyhrávala kapela Chval trio. Název napovídá nejen to, že jde o rodinnou kapelu kytaristy Jana Chvalníka, jeho syna (harmonikáře) Jana Chvalníka mladšího a dceru (flétnistku) Lucku, ale i to, že toto trio je záhodno pochválit. Lucka za těch pár let, co zpívá i v masopustním průvodu, se propracovala ke krásnému pěveckému výkonu. Chválu zaslouží i maminka Ilona Chvalníková, tvořící zázemí s batohem a fotoaparátom.

Pochválit je možné ale všechny, kdo dokázali odložit ega a nebáli se udělat si legraci i sami ze sebe, ba i na zem padnout. A chválu si zaslouží i ti, kdo je nakrmili a napojili, tedy obyvatelé obce Velká. Příští masopustní veselí zde bude až ob rok, neboť průvod v roce 2025 se projde po Kamýku nad Vltavou.

Hanka Synková

Rád poznávám nové recepty, říká hostinský Robert Jandera

OBĎENICE Ve vesnici, která je známá hlavně díky Jakubu Krčínovi, se skoro před rokem ujal místní hospody Robert Jandera s rodinou. V Obděnicích se tak začal psát příběh gastronomického podnikání, v němž se snoubí klasické i moderní postupy v kuchyni.

Rozhovor o znovuoživení hospůdky na vesnici měl vzniknout již na podzim, ale než jsem se rozhoupala, hostinský měl vážnou nehodu. Starost o provoz připadla přítelkyni Denise. Nejednoduchou situaci ale zvládli. Když jsem Roberta oslovila na druhý pokus, noviny na čas přestaly vycházet. Do třetice všeho dobrého náš rozhovor konečně vznikl. Hostinský čile rehabilituje, hospoda i díky rodině a přátelům funguje. Vše je, zdá se, na dobré cestě...

Roberte, jak jste přišel zrovna na hospodu v Obděnicích, když jste nebyl místní?

Před sedmi lety nás pozval Franta s Olinkou, rodiče mé přítelkyně Denisy, na zábavu do Obděnic. Zdejší atmosféra i hospoda se mi hodně líbily a říkal jsem si, že přesně tohle by mi na stáří stačilo. Mám totiž rád vesnické hospůdky. Když jsme pak přijeli na návštěvu za rodiči Denisy před více než rokem, tak jsem si chtěl zajít na pivo, ale dozvěděl jsem se, že hospoda už nefunguje. Franta se mě tenkrát zcela vážně zeptal, zda bych si hospůdku nechtěl vzít, že ta možnost tady je. Nejdříve jsem si říkal, ne do toho nepůjdu, to místo tou dobou již mělo špatnou pověst... Abych to zkrátil, tenkrát se říkalo všelicos. Po týdnu přemýšlení s Deni a volání s mojí mamkou, která je můj parťák do nepohody, jsem se rozhodl, protože mám rád výzvy, že hospodu v Obděnicích na návsi vezmu a otevřu. To by samozřejmě nešlo bez pomoci rodiny. Domluvili jsme se na Obecním úřadě v Petrovicích a netrvalo ani tři týdny, kdy jsme s nevlastním bráčkou Matějem hospůdku otevřeli.

Kolik let se pohybujete v profesionální gastronomii?

Vlastně už sedmáct let. Za tu dobu, co se pohybují v gastru jsem měl možnost vidět hodně věcí a jsem za to rád. Mnohé jsem se i naučil.

Co vás napadlo jako první, když jste se jel na hospodu v Obděnicích podívat?

Když jsem ji viděl ještě bez střechy a úplně prázdnou, tak jsem si říkal, že jsem se asi zbláznil! (smích) Ale stále jsem tam viděl ten potenciál, takže mě obavy pak opadly.

Byly nutné přestavby, úpravy prostoru, malování?

Hned na začátku se muselo vymalovat, udělat úpravy v prostorách, kde jsme chtěli mít kuchyni a vlastně ještě teď při provozu stále dochází k nějakým nutným úpravám. Ale hospoda už normálně funguje.

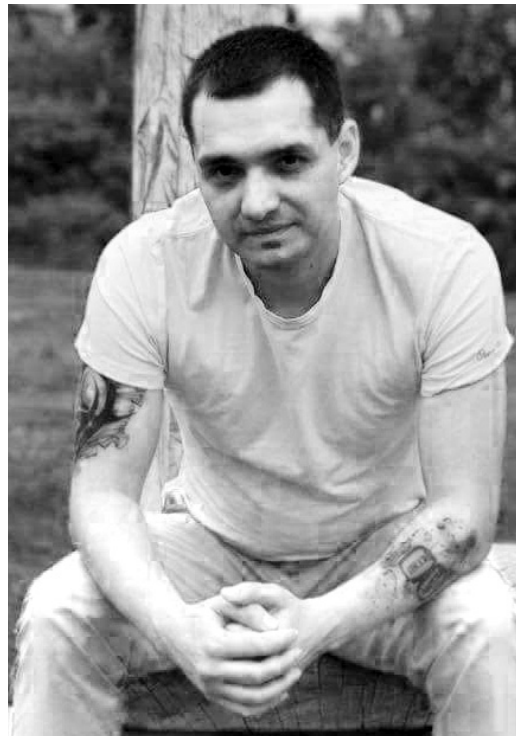
Měl jste hned jasnou vizi, jakým směrem se tady budete ubírat?

Ano, měl jsem od prvního okamžiku plán, že to bude typická česká vesnická hospůdky, kde se bude vařit dobrá česká kuchyně. Ale chtěl jsem ji ještě oživit tím, že budu každý víkend dávat speciální jídelní lístek, kde bude něco

jiného, než je v okolí. A chtěli jsme i ukázat lidem, že to myslíme vážně.

Nezrazovalo vás okolí od záměru vzít v podstatě nefungující hospodu na vsi?

Nebudu lhát – ano. Ale člověk se nesmí bát. Známi a přátelé, co mě znají a věděli, kde všude

Robert Jandera, hostinský z Obděnic

jsem pracoval, si mysleli, že jsem se zbláznil. Že to nemyslím vážně a odrazovali mě. Ale já se nerad vzdávám a jdu do všeho naplno.

Povedlo se vám ale nemožné – tematicky gastronomickými zážitky jste spustil velký zájem veřejnosti. Kam na ty nápady chodíte?

Uprímně jsem rád, že je takový zájem. Ani jsme nečekali, že se nám to takhle pěkně rozjede. A kam na ty nápady chodím? Ptám se lidí, co k nám chodí, co by chtěli zkusit ochutnat a když je to v mých silách a umím to, tak do toho vymyslím ještě něco navíc.

Jaká kuchyně je vaše nejoblíbenější?

Mám hodně rád bavorskou a slovenskou kuchyni, ale naše tradiční česká je pro mne jasná jednička. Rád poznávám nové i tradiční recepty a zkouším je s velkým respektem. Protože si myslím, že česká kuchyně je vážně bohatá a plná chutí. A když ji děláte poctivě, tak to lidi ocení, a hlavně ta chuť je ihned poznat. To se nedá ošidit.

Které jídlo byste si v restauraci nikdy nedal? A na co si naopak zajdete vždy rád?

U mě je to složité, protože já moc často nejím v restauraci, protože většinu času trávím v té své. Ale když už je ta možnost, tak rád ochutnám dobrou italskou kuchyni. A co bych nikdy nejedl? Na to mám jasnou odpověď. Za svůj život jsem ještě nepřišel na chuť ledvinkám. (smích)

Na vesnici je důležité i zapadnout mezi místní...

Myslím si, že zapadnout mezi místními neby-

lo jednoduché, ale povedlo se to. Vztahy tady máme pěkný.

Máte za sebou již několik tematických víkendů – italský, americký, mexický, staročeský dle receptů M. D. Rettigové, hamburgerový, tortillový... O co byl zatím úplně největší zájem?

Největším lákadlem byla kuchyně s chutěmi, které nabízí Amerika, Mexiko a velmi bodovala i jídla podle známé kuchařky Rettigové. Ale když jsem si udělal podrobnou analýzu, tak na celé čáře zvítězil hamburger víkend. O hamburgery je tady stále velký zájem. Samozřejmě nejvíc prodáváme našeho hamburgera Obděničáka.

To už jste tady připravili i své vlastní regionální moderní jídlo?

Pro velký zájem o hamburgery jsem opravdu pro zpestření vymyslel Obděničáka a dal jsem ho do stálého jídelního lístku a mohu říct, že je to naše nejprodávanější jídlo. Obděničák má velký úspěch.

Ceny potravin raketově vzrostly. Dá se v dnešní době připravit dobrý pokrm za rozumnou cenu nebo je to sci-fi?

Sci-fi to není. Dá se uvařit za rozumnou cenu, i když je to někdy jen tak tak, aby cena byla normální. Snažíme se o to.

Podle čeho mohu na první pohled poznat dobrou restauraci? Je na to nějaký profesionální klíč?

Možná ano, protože dobrou hospůdku i restauraci dělá kuchyně. Takže když je kuchař, který umí překvapit lidi a uvaří dobře, tak věřím, že lidi se rádi vrátí.

Míváte někdy chvíle, kdy nevíte, co uvařit? Třeba doma?

Neustále. Takže se kouknu do receptů, které mám, anebo mi pomůže přítelkyně Denisa a vždy něco dobrého vymyslíme.

Kdo je vaším vzorem v podnikání, vaření, životě?

Můj vzor ve vaření byl a je Zdeněk Pohlreich, protože se mi líbí, jak vaří. Jinak moje hlavní šéfová v kuchyni je Magdalena Dobromila Rettigová. Líbí se mi její recepty a vlastně ten kdo přijde k nám na oběd, či večeři, tak ji může ochutnat v naší svíčkové, protože tu dělám podle jejího receptu.

Všechno říkáte s úsměvem, jaká je vaše životní filozofie?

Jestli se to tak dá říct tak mou životní filosofií je, že člověk ovlivňuje hodně věcí tím, jak se chová k ostatním. Když se chováte slušně a s respektem, tak si myslím, že pak to jde vše samo. Protože, jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá!

Nezapomínáte ani na zábavu. Co máte aktuálně v plánu?

Osvědčily se nám turnaje v šipkách. Za námi je maskární i speciální valentýnský večer. Mohu prozradit, že letos toho chystáme víc než uplynulý rok. V březnu by měla být zabijačka, hrát bude kapela, určitě bude i další country večer. Nechte se překvapit, bude toho dost.

Jana Motřincová

Ples tanečního klubu Slimka se potřetí konal v Krásné Hoře

KRÁSNA HORA/SEDLČANY Také letos se v soboru 24. února konal samostatný ples tanečního klubu Tanečního klubu Slimka Sedlčany, který má dnes pět skupin

Květová, která byla před svou trenérskou praxí také tanečnice.

Tři skupiny jsou ze Sedlčan – Crazy Dolls, dívky ve věku 14–17 let, dále Little

a Tonda) a MAD Cats, dívky ve věku 11–15 let. V obou nejmladších skupinách tancují i chlapi a Slimka má také ještě přípravku v Kosově Hoře.

zila, letos bychom pořádali desátý ročník plesu Slimky," říká Gabina. V Krásné Hoře se letos uskutečnil třetí ročník, ples se sem přesunul v roce 2022, kdy klub slavil 10 let od jeho založení. Předtím se konával v Sedlčanech v kulturním domě, ale kvůli kapacitě hlavního sálu jej bylo nutné přesunout do většího. V roce 2021 se totiž rozšířilo působení klubu a k sedlcanským skupinám se přidaly i ty nevelkovské, proto padla volba na Krásnou Horu.

Po počátečním slavnostním nástupu na letošním plesu celý večer vystupovaly všechny taneční skupiny v tanečních blocích. Většina skupin klubu je složených především z dívek různých věkových kategorií. Skupiny ukázaly náznaky svých soutěžních

sestav, s nimiž na jaře vyrazí na soutěže. Kromě nich mohli účastníci zhlédnout také sestavu trenérek, sestavy z minulého roku a současně také některá samostatná sóla vystoupení jednotlivkyň. Nejstarší dívky si také posledním vystoupením připomněly vzpomínkovou sestavu Barbie, kterou kdysi tancovaly již jako šestileté dvě z nich.

Co se týká hudební produkce, zpočátku večera hosté mohli sledovat vystoupení houslisty, který si říká Hipox, vlastním jménem Peter Mojžeš. Ten hrál moderní skladby spolu s reprodukcí hudby a ve druhé části večera se připojili také na Sedlcansku známí The Beautifuls, kteří hrají vlastní písně ve stylu současného rock'n'rollu.

Blanka Vilasová

Nová soutěžní sestava nejstarších dívek Crazy Dolls

a věnuje se převážně disco dance. „Slimka má letos celkem 111 členek včetně přípravky," říká zakladatelka a hlavní trenérka Gabriela

Bats, věková kategorie 8–13 let a Worms, děti ve věku 5–7 let. Z Nevelkova jsou to dvě skupiny Sweeties, děti ve věku 6–10 let (děvčata

Od roku 2015 se letos plesalo po deváté a tentokrát opět v Kulturním domě v Krásné Hoře. „Pokud by nám to pandemie nepřeka-

Na šibřinkách se tmelila parta Tatraňáků a jejich příznivců, akce byla také jedinečnou přehlídkou originálních masek

SEDLČANY Šibřinky, pořádané fotbalovým oddílem TJ Tatraňáků mají dlouhou tradici, ačkoliv tato kratochvíle je připomínána již na konci roku 1945, kdy se konala jako sokolská akce společně s divadelním představením v sokolovně.

Špetka historie

Po roce 1948 se při šibřinkách tančilo v hostinci U Karla IV. a již od prvopočátku byly hlavními tahouny sokolky se svými pestrými maskami. Po roce 1962, už v době, kdy byl Sokol přejmenován na Tatraň Sedlčany, a byl zprovozněn Vltavan, se Šibřinky přestěhovaly do tohoto hotelu. Když došlo o dvanáct let později k rekonstrukci kulturního domu, s výjimkou let 1998–99 se pořádala tato akce právě tady. Nejvyšší návštěvnost šibřinek zde byla v době, kdy se konaly ve všech sálech. Jednou kulturák opravdu praskal ve švech – přišlo kolem dvanácti set lidí. V sobotu 24. února se jich dostavilo do kulturního domu sice jenom kolem dvou stovek, ale stejně jako v předchozích le-

tech vytvořili díky svým originálním kostýmům a maskám jedinečnou atmosféru.

Masky se představují

Hned u vchodu jsme narazili na tři dívky, které se představily jako trio Los Muertos, oslavující mexický svátek mrtvých. Kámošky Kristýna, Lucka a Klára, které jsou ze Sedlčan a okolí, se svěřily, že na šibřinky Tatraňáků chodí každý rok, že jsou tady už popáté v řadě a v loňském roce získaly cenu za masky, které byly v největší skupině. Ve foyer jsme zastihli také skupinu mladých dam jakoby právě vystřižených z fotografií módních časopisů z dvacátých let minulého století. Lenka, Michaela a Mirka ze Sedlčan se svěřily, že se jim líbí módní styl této doby a že by tehdy i chtěly žít. Minuli jsme tři další dívky z pohádky Zloba, a než jsme je stihli pořádně oslovit, už začala dotírat sedmičlenná skupina upírů, která se svěřila, že přišla do kulturního domu sát, nebo spíše nasávat. „Dnes je úplněk, a tak

bychom chtěli hodně sát, hlavně alkohol. V podobné sestavě sem chodíme každý rok a minule jsme byli ninjové," připomněli upíři.

Příznivce pivního festivalu překonali v počtu masek šmoulové

Také tentokrát se na šibřinkách tmelila nejenom tatraňácká parta a jejich příznivci, ale i mnoho skupin dalších. Nechyběla bohatá tombola, a aby byla atmosféra dokonalá, vyhrávající kapela Ešner Band nastoupila v zelených fotbalových dresech sedlcanských fotbalistů a saxofonistka a zpěvačka Klára Caltová dokonce oblékla černý dres rozhodčího s nápisem Referee FIFA.

Společenským sálem a foyer se míhaly v maskách jednotlivci, dvou nebo tříčlenné party a také skupiny mnohem početnější. Zdálo se, že největší z nich bude jedenáctičlenná parta, která se nám představila pod názvem Beer Fest. Děvčata v krojích přijela i se svými pivními „super-

tupláky" z Vojkova, kde většina z nich pracuje v domově seniorů. Nakonec tuto skupinu co do počtu předčili šmoulové, jichž bylo dokonce patnáct. Ve středu šmoulů a šmoulinek nechyběl postavou nevyšší taťka Šmoula a dokonce

po dlouhá léta proslulé pestrobarevnosti svých masek, které se každoročně obměňují a obvykle se na stejné místo nevracejí. Tentokrát do kulturního domu přiféřela také moucha tse-tse, z Washingtonu D.C. přiletěl americký prezident se svojí

Pozornost vzbuzovaly také dívky z pohádky Zloba.

ani černě oděný Gargamel. Někteří šmoulové to měli do kulturního domu jenom pár kroků a další přijeli z Dublovic a Příčovic.

Šibřinky Tatraňáků jsou

manželkou, nechyběly právě bojovnice s kyji a kostmi na hlavě nebo smějící se myši s obrovskými kusy sýru v tlapkách.

David Myslíkovan

**KONCERTY,
PLESY**

■ Štětkovice – hasičská zbrojnice
8. 3. Oslava Mezinárodního dne žen
k tanci a poslechu hraje Holečková parta

■ Lichovy
8. 3. Hasičský ples SDH Lichovy
k tanci a poslechu zahraje kapela Relax; 20:00

■ Sedlčany – Pohoda club
8., 9. 3. Bacardi Weekend
hudbu od 90. let až po současnost hraje DJ Míra Šmarda; 21:00

16. 3. Live bands
koncert kapely MEDVĚD 009, Skandální Přirození a Definitivní Ententýk; 21:00

■ Vysoký Chlumeč – sál U Kohoutů
9. 3. Nejen den žen
oslava Mezinárodního dne žen, k tanci a poslechu zahrají bratři Procházkové; 14:00

■ Sedlčany – muzeum
14. 3. Živel Trio Band
koncert bratří Žakových v doprovodu Luboše Vláška; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům
14. 3. Petra Janů a kapela Amsterdam
koncert populární české zpěvačky a její doprovodné kapely, následuje autogramiáda; 19:30

19. 3. Rodinný koncert
koncert žáků ZUŠ a jejich rodinných příslušníků; 18:00

■ Kosova Hora – Sokolovna
15. 3. Ples Rady rodičů
k tanci a poslechu zahraje skupina Podřící; 19:00

■ Sedlčany – Strnadovský mlýn
16. 3. Mexické saně
hudební vystoupení a mexické tance; 18:00

■ Osečany – Na Růžku
16. 3. Hasičský ples SDH Křečovice
k poslechu a tanci hraje kapela Ešner Band; 20:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
Svět plný krás
výstava obrazů Jitky Vackové a Vojtěcha Kiše; do 7. 3.
Výstava ZUŠ Sedlčany
výstava mladších žáků výtvarného oboru ZUŠ Sedlčany; vernisáž 12. 3. v 17:00

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
výstava fotografií středověké architektury ve sklepním prostoru
Zdeněk Štoviček: Svou cestou
výstava obrazů a další tvorby Zdeňka Štovičky; vernisáž 12. 3. v 18:00, výstava do 21. 4.

■ Krásná Hora nad Vltavou – muzeum
Čokoláda v Československu
výstava obalů, reklam a strojů na výrobu čokolády; do 10. 3.

■ Hrachov – Ochrana fauny ČR
Ornitologie moderního umění
výstava celosvětově uznaného českého výtvarníka Jiřího Koláře

■ Dublovice – radnice
16., 17. 3. Velikonoční výstava
tradiční prodejní výstava velikonočních a jarních dekorací, květin, perníků a další; 14:00

PŘEDNÁŠKY

■ Votice – klášter
6. 3. Otužování – nejefektivnější cvik na světě
beseda s Petrem Málkem o otužování, kterému se věnuje osm let; 18:00

■ Kamýk nad Vltavou – komunitní centrum v kult. domě
13. 3. Krajinou prvních Přemyslovců: S českými knížaty ze Stadic do Prahy
literárně-hudební a cestovatelský pořad; 18:00

■ Sedlčany – muzeum
20. 3. Kraj na konci stře-dověku
přednáška archeologa Jana Viznera o Sedlčansku a okolí v době vlády Karla IV.; 18:00

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
8. 3. Za dveřmi kanceláří
ve skvělé komedii Norma Fosterera hraje Aleš Háma, Tereza Kostková, Simona Vrbická a další; 19:00

■ Petrovice – Obecní dům
8., 9. 3. Bacha, pojišťováci!
satirickou komedii Miroslava Oupice uvádí Spolek divadelních ochotníků Petrovice; 19:00, 9. 3. v 17:00

■ Sedlčany – kult. dům
11. 3. Jarní poetické rozjímání
komponovaný program hudby a poezie, účinkuje soubor Musica Dolce Vita; 19:30
12. 3. Utrženej ze řetězu
přeložený nový speciální pořad komika Arnošta „Arnyho“ Frauenberga; 19:00

KINO

■ Votice
6. 3. Max a Mája: Příběh lištiček
rodinný film; 17:00
7. 3. A máme, co jsme chtěli
rodinné drama, komedie; 20:00

14. 3. Sladký život
česká komedie; 20:00
20. 3. Nerozlučná dvojka
animovaný dobrodružný rodinný film; 17:00

■ Vysoký Chlumeč – sál U Kohoutů
8. 3. Esa z pralesa 2: Světové dobrodružství
animovaný rodinný film; 18:00

■ Sedlčany
8. 3. Těžký rok
francouzská komedie; 20:00
9. 3. Aristokratka ve varu
česko-slovenská komedie; 20:00

10. 3. Nerozlučná dvojka
animovaný dobrodružný rodinný film; 15:00
15. 3. A máme, co jsme chtěli
rodinné drama, komedie; 20:00

16. 3. Malíř jejího těla
historický životopisný romantický film; 20:00
17. 3. Noc s legendou: Gabriela Soukalová
dokumentární film o nej-

lepší české biatlonistce, následuje beseda a autogramiáda; 17:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion
6. 3. Veřejné bruslení
13:00–15:00

6. 3. Pohárové utkání
HC Křovice – DSK Daleké Dušníky; 18:30
8., 10., 17. 3. Veřejné bruslení
14:00–16:00

8. 3. Pohárové utkání
HC Žabáci Solopysky – HC Olbramovice; 18:30

9. 3. Pohárové utkání
HC Medvědi Sedlčany – Rybníkáři; 15:30
Stará garda Štětkovice B – Ševci Nový Knín; 17:30

10. 3. Pohárové utkání
3 zápasy play-off; 16:30

11., 13., 15. 18., 19. 3. Pohárové utkání
2 zápasy play-off; 18:30

16. 3. Pohárové utkání
2 zápasy play-off; 16:00

17. 3. Pohárové utkání
2 zápasy play-off; 16:30

■ Sedlčany – fotbalové hřiště
10. 3. Fotbalové utkání
TJ Tatran Sedlčany – FC Velim; 14:30

■ Sedlčany
16. 3. Provodná hora
turistický pochod

■ Sedlčany – Kozlovna U Komína
16. 3. Pochod krajem sedlčanských hospod
18. ročník turistického pochodu přes sedlčanské hospody, trasa 16 km, cíl v Jesenicí; 8:00

■ Počepice – areál U Ra-dešinka
17. 3. Benefiční běh pro Valentýnku
2. ročník benefičního běhu, výtěžek bude věnován malé Valentýnce na boj se zákeřnou nemocí; 9:30

■ Sedlec-Prčice – stadion TJ Sokol Sedlec-Prčice
17. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Sedlec-Prčice – TJ Sokol Tluchoměřice; 15:00

■ Dublovice – hřiště
17. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Dublovice – TJ

Kovohutě Podlesí B; 15:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna
6. 3. Liška Šiška ve školce
dopolední program pro rodiny s dětmi ve věku od 3 do 6 let; 10:00

6., 13. 3. Hajánek
podvečerní čtení pro děti z knihy Petra Stančíka; 17:00
8. 3. Učíme se s Pétou
dopolední program pro rodiny s dětmi do 3 let věku; 10:00

8. 3. Pohádková babička
čtení příběhu z knihy Markéty Vítkové, navazuje Loužičková výtvarná dílna; 15:00
8. 3. Šikovné ruce
výroba stahovacího sáčku se slonem na drobné předměty; 18:00

■ Sedlčany – hvězdárna
8., 9., 15., 16. 3. Pozorovací program
18:00–21:00

■ Votice – náměstí
9. 3. Masopustní veselice
průvod masek až do Sokolovny, kde budou soutěže a další program, hraje Country Mix; 13:30

■ Votice – kino
13. 3. Pletení z proutí
kurz pletení s Davidem Čížkem; 17:00

■ Sedlčany – Komunitní centrum (za farou)
15., 16. 3. Fešárna Jaro 2024
charitativní secondhandová událost na podporu Domácího hospice Křídla; 16:00–20:00, 16. 3. 9:00–12:00

■ Sedlčany – kult. dům
16. 3. Velký dětský karneval
30. ročník, dětská diskotéka, soutěže a hry, pořádá Klub Velká Kobra Sedlčany; 14:00

■ Hrachov – Ochrana fauny ČR
17. 3. Dětský karneval
maškarní pro děti s klaunem Bártem a Slávou; 14:30

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
otevřeno o víkendech a svátcích; 9:00–18:00

Našlose nacvičuje Prince a Chud'ase a Věc Mokropolus

SEDLČANY Divadelní spolek Našlose, který v říjnu oslaví 24. narozeniny, nepolevuje ve svých aktivitách.

Na konci února členové uskupení zorganizovali tradiční masopustní průvod, v němž se pohybovalo několik obnovených masek. „Myslím, že průvod obohatili a příští rok přibudou další tři obnovené tradiční masky, které se budou do budoucna masopustu každoročně účastnit,“ říká členka spolku Jája Trojanová.

Spolek si i letos připravil tradiční vystoupení s loutkami. Několik let hrál známou dětskou hru O Kašpárkovi, nyní přichází s novým programem. „Máme v Našlose dvě stejné loutky chlap-

Zatím posledním známým počinem této divadelní sezóny spolku Našlose je Věc Makropulos. V titulní roli Emilie Marty známého dramatu z dílny Karla Čapka o dlouhověčnosti se představí Lída Hegerová: „Jsem nadšená, že můžeme zase po dvou letech od uvedení posledního představení 8 žen zkusit další hru. To magické prostředí divadla miluju už od dětství. Hrát Čapka je velká čest a role Emilie je pro mě velká výzva. Všechny role v této hře jsou výzvou. Zprvu jsme chtěli hru trochu seškrtnat, ale zjistili jsme, že z takové klasiky se nic moc vypouštět nedá. Všichni ale zkusíme poctivě a s nadšením, a tak to snad divák pozná a hru si užij-

ců. Napadlo nás to využít a nastudovat si Twainova Prince a Chud'ase,“ říká jedna z loutkohereček Jana Durďáková. Scénář upravily Anna Nádvorňáková a začalo se zkoušet. Do rolí chlapců byli obsazeni dva mladí kluci. „Patrik i Honza se museli naučit, jak správně vodit loutky. Domluvili jsme si workshop s Martinem Kláskem, který byl velmi přínosný a zajímavý,“ dodává Durďáková.

je.“ Kromě Lídy Hegerové se v hlavních rolích představí také její dcera Eli, dále Šimon Pinkas, Patrik Chmel, Lukáš Pánek, Petr Bilina a Jan Vopat. V menších rolích se představí Klára Bruncková, a také žáci dramatického oboru ZUŠ. Všichni pod režijní taktovkou Pavla Vopata.

Loutkové představení bude mít premiéru v dubnu, divadelní hra v květnu. O jejich konání bude meččas informovat.

Filip Špale

Václav Cihelka se zúčastnil jednoho z posledních zájezdů do Izraele před teroristickým útokem Hamásu

SEDLČANY V městském muzeu se ve čtvrtek 22. února konala cestopisná přednáška Václava Cihelky ze Sedlčan, který na podzim loňského roku navštívil Izrael. Dvanáctidenní zájezd nabitý prohlídkami zná-

Václav Cihelka se svým synem Petrem, který měl na přednášce v městském muzeu na starosti videoprojekci.

mých i opomíjených míst se konal nedlouho předtím, než palestinská islamiistická strana a teroristická organizace Hamás vpadla do Izraele. Bezprostředně před zahájením přednášky nám cestovatel odpověděl na několik otázek.

Kdy přesně jste pobýval v Izraeli?

Zájezd se konal loni mezi sedmým až osmáctým zářím, zhruba tedy tři týdny před sedmým říjnem, kdy Hamás napadl Izrael. Všechny následující zájezdy proto již byly zrušeny. Podle posledních informací od cestovní kanceláře, se kterou jsem tam byl, ačkoliv zájezdy do Izraele byly v plánu i pro letošní rok, vzhledem ke kritické situaci v zemi nebudou uskutečněny. Absolvoval jsem tedy jeden z posledních zájezdů loňského roku do Izraele a zřejmě i na dlouhou dobu dopředu.

Proč jste se rozhodl cestovat právě po Izraeli?

Bylo to na základě mého dlouhodobého plánu navštívit tuto zemi. Oslovil jsem novou cestov-

ní kancelář, kterou jsem dříve neznal. Když jsem se seznámil s jejími nabídkami, došel jsem k tomu, že tento zájezd bude velmi dobře připravený, což se potvrdilo. Měli jsme velmi kvalitního kvalifikovaného

průvodce s více než desetiletou praxí, který měl bohaté znalosti o této oblasti.

Jaká místa jste v Izraeli navštívil a kde se vám nejvíce líbilo?

Zájezd trval dvanáct dní, což je nadprůměrná délka oproti standardním zájezdům, které trvají zhruba šest nebo sedm dní. Navštívili jsme kromě známých biblických míst také další, která nejsou tolik navštěvovaná. Cesta byla uskutečněna ve spolupráci s jednou stavební společností, která si přála zaměřit zájezd i na oblast architektury, takže jsme navštívili velmi zajímavá místa v Tel Avivu s funkcionalistickou architekturou. Tel Aviv je relativně nové město, a samozřejmě zajímavější jsou stará města jako je Jeruzalém, Nazaret a Jericho, která jsme také navštívili. Byl to pro nás mimořádně velký záběr zážitků.

Přivezl jste si domů kromě nich také nějaký suvenýr?

Z Jericha jsem si mimo jiné přivezl datle, které jsou pokládány za nejlepší na světě. A byly skutečně

velice chutné. A protože program byl nabitý, vyjžděli jsme brzy ráno a vrátili se až pozdě večer, samozřejmě jsem v Izraeli pořídil velké množství fotografií. Bylo jich téměř tři tisíce, a mnohé z nich budou součástí videoprojekce na dnešní přednášce.

Jak na vás působili Izraelci?

Přiliš jsem s nimi do kontaktu nepřišel, spíše jenom výjimečně, ale dojmy mám celkem pozitivní.

Měl jste povědomí o pásmu Gaza?

Ano, věděl jsem, že je to úzký pruh země u moře, který je mezi Izraelem a Egyptem, ale Gazu jsme rozhodně nenavštívili.

Jak jste se v Izraeli stravovali?

Stravování bylo velmi dobře zajištěno. Byli jsme ubytováni v jednom penzionu a měli k dispozici snídaně a večeře. Stravu, která byla velice pestrá, připravoval místní kuchař.

Koupal jste se také v Mrtvém moři?

U Mrtvého moře jsme byli, ale slovo koupat se v tomto případě nedá použít, protože se tam můžete ponořit na záda, ale plavat se nedá. Přiznám se, že já jsem se do vody v Mrtvém moři ani nevydal (úsměv).

Jaké země jste navštívil a poznával jako cestovatel předtím?

V loňském roce jsem v sedlcanském muzeu měl přednášku o Islandu, a tehdy jsem absolvoval ještě jednu cestu, a to do Jordánska. Historie této země je velice podobná historii Izraele. Původně jsem si představoval, že absolvuji pouze jeden zájezd, který bude kombinací Izraele a sousedního Jordánska, jak se dříve jezdilo, ale ani jedna cestovní kancelář tuto kombinaci nyní nenabízela.

David Myslikovjan

Tatran obstál v nejtěžším přípravném zápase

HOŘOVICE Sedlcanský Tatran zakončil v sobotu 2. března zimní kolotoč přípravných zápasů proti divizním Hořovicím.

SK Hořovice – TJ Tatran Sedlčany 4:3 (2:1)

K zápasu s nejtěžším soupeřem v přípravě odjeli Sedlčanští jen se 13 hráči, chybělo jich 7. Do zápasu vstoupil lépe Tatran, kdy se aktivní Sochůrek dostal hned do tří nadějných brankových situací, ale ani jednu nepřetavil v gól. Po deseti minutách převzali otěže zápasu mladí domácí hráči, kteří vysoko napadali a měli dobrý pohyb. Přes důslednou obranu s brankářem Dřevojanem se jim jen těžko dostávalo. Přesto se ve 21. minutě Hořovice ujaly vedení 1:0. O tři minuty později bylo vyrovnáno. Sochůrek byl nedovoleně zastaven před vápnem. K rozehráni se postavil tradiční exekutor Hanuš a přesnou střelou přes zeď nedal domácím brankáři šanci – 1:1. Aktivita soupeře však nepolevila a brankář Dřevojan se měl co ohánět. Nejprve vytlačil gólovou střelou na tyč a následně ještě vyrazil míč před dorážejícím soupeřem. Přesto do konce prvního poločasu ještě jednou inkasoval. Po standardní situaci propadl míč až do vápna k pohotovému domácímu hráči, který ho uklidil do sítě – 2:1.

Do druhého poločasu vstoupil opět aktivněji Tatran a sklidil za svoji snahu ovoce. Hned v 50. minutě využil Hanuš situaci, kdy si domácí brankář po faulu na Sochůrka rovnal hráče ve vápně a z 35 metrů trefil polooodkrytou bránu – 2:2. Vyrovnávací branka byla pro hosty povzbuzením a po rychlých kontrech se dostali do několika stoprocentních šancí. Bohužel dvakrát mladý Chlasták se

Sirotkem své šance neproměnili a Schwarz orazítkoval tyč. Po hodině hry šel do vedení opět soupeř, když využil chybu v hostující rozehrávce – 3:2. V 67. minutě Hanuš našel přihrávkou Sochůrka, kterého vytlačil stoper sice do nevýhodného úhlu, ale ten přesto protlačil balon za pomoci teče za zády domácího brankáře – 3:3. Domácí nakonec vstřelili v 77. minutě vítěznou branku, když po trestném kopu ze 17 metrů dostali míč přes zeď až do sítě – 4:3.

Ohlas k utkání

Trenér Tatrana Vlastimil Zelenka: „V generálce na jarní boje jsme se potkali s nejkvalitnějším soupeřem v zimní přípravě, přesto jsme obstáli, a pokud bychom proměnili velké šance v druhé půli, mohli jsme být spokojeni i s výsledkem. Vyzkoušeli jsme si hru v hlubším bloku, a i když měli domácí trvalou územní převahu, tak se nám hlavně v druhé půli otvírala okénka v soupeřově obraně, která jsme bohužel nedokázali patřičně využít.“

Sestava Tatrana: F. Dřevojan – Krotil (70. Hofman), Hofman (45. Plesl), Brotánek, M. Krůta – Schwarz (45. Chlasták), Hanuš, Novotný, Kouklík (80. Krotil), Sirotek–Sochůrek (70. Schwarz)

Výsledky předešlých přípravných utkání: SK Střešovice – TJ Tatran Sedlčany 4:4 (2:1), TJ Tatran Sedlčany – Sokol Sezimovo Ústí 7:1 (5:0), TJ Tatran Sedlčany – FK Meteor Tábor 11:3 (4:1), TJ Tatran Sedlčany – FK Týn nad Vltavou 7:3 (3:2).

První mistrovský zápas krajského přeboru po zimní pauze začíná na domácí půdě Tatrana v neděli 10. března od 14.30 hodin s třetím celkem tabulky FC Velim.

David Štverák

Stolní tenisté se posunuli na třetí místo tabulky

SEDLČANY V 19. a 20. kole třetí ligy stolních tenistů skupiny C se hráči Tatrana utkali o uplynulém víkendu v sobotu s týmem, který je v tabulce suverénně první a v neděli se svým sousedem ve startovním poli, dosud čtvrtými Stěžery. Domácím stolním tenistům sice po oba dva dny chyběl Radovan Faktor a méně, než je již železným zvykem, tentokrát bodoval Karel Pejša, ale oba lídry týmu úspěšně zastoupili ostatní hráči.

Tatran Sedlčany – Euromaster Kolín 9:9

Obě úvodní čtyřhry byly velice vyrovnané

a o vítězích se v nich rozhodovalo až v koncovkách pátých setů. Zatímco Pejša s Kauckým byli úspěšní, Drechsler s Kocurou o fous prohráli. Favorit potom po většinu utkání byl o bod či o dva vpředu, ale rozhodující singl se dohrával za stavu 9:8 pro Tatran. Kolín nepřijel do Sedlčan prohrát a odvezl si alespoň remízu. Ve dvouhrách získal čtyři body Drechsler, tři Kocura a jeden přidal Pejša.

Tatran Sedlčany – Sokol Stěžery 10:3

Ve čtyřhrách tentokrát sedlčanští hráči ztratili pouze jediný set a dařilo se

jim i ve dvouhrách. Body v nich si připsala na svoje konto celá domácí čtveřice. Drechsler vybojoval tři, Kaucký s Pejšou po dvou a jeden získal Kocura.

V tabulce je stále první s 53 body Kolín, druhý Slavoj Praha má bodů 48 a na třetí místo se se ziskem 44 bodů posunul sedlcanský Tatran. Až na její čelo a konec je ale tabulka velmi vyrovnaná – třetí a desátý celek dělí pouhých pět bodů. Zbývá odehrát poslední dvoukolo základní části soutěže. Poslední tři týmy sestoupí a čtyři nejúspěšnější si zahrají play-off.

David Myslikovjan

Pohárová soutěž amatérských hokejistů spěje mílovými kroky k vyřazovací části

SEDLČANY Dlouhodobý pohárový turnaj amatérských hokejistů bude mít brzy za sebou druhou část, ve které se týmy ve třech ligách utkávají vzájemně dvakrát. Před naší uzávěrkou zbývalo ve druhé i třetí lize odehrát pouze čtyři duely a v lize první dokonce jenom jeden.

Třetí liga už minulý týden znala svého vítěze. Stal se jím tým Štětkovice B, zatímco ve druhé lize se o premiantovi rozhodovalo až zkraje tohoto týdne. V první lize kralovalo kvarteto Zvírotice, Sázava, Obecnice a Štětkovice. Zvírotice do toho v poslední době pěkně šlapou, ale přesto bylo jejich vítězství o osm branek nad Štětkovickými překvapivé. Jak ale říkají sami hokejisté, záleží hodně také na tom, jak se před jednotlivými pohárovými zápasy sejdou.

Výsledky

1. liga: Štětkovice–Zvíro-

tice 3:11, Křepenice – AHC Nový Knín 7:7, Obecnice–Chlum 4:3, Příčovy–Sázava 5:11, Zvírotice–Příčovy 7:3, AHC Nový Knín–Štětkovice 2:8, Sázava–Obecnice 7:3, Chlum–Křepenice 0:2, Obecnice–Zvírotice 3:4, Příčovy–Štětkovice 3:4, Chlum – AHC Nový Knín 6:4, Křepenice–Sázava 6:10, AHC Nový Knín – Příčovy 0:5 kontumačně, Štětkovice–Obecnice 3:7, Zvírotice–Křepenice. První Zvírotice nasbíraly čtyřicet bodů a o dva body méně, ale jedno utkání k dobru měla Sázava. Třetí Obecnice skončila druhou část soutěže s dvaceti body a poslední osmý AHC Nový Knín zůstal na dvou bodech.

2. liga: Daleké Dušníky – Neveklov 2:6, Domino–Rumola 13:1, Hrádek–Votice 4:4, Vršovice–Kňovice 3:5, Kňovice–Domino 2:3, Neveklov–Vršovice 4:7, Votice–Daleké Dušníky 7:2, Rumola–Hrádek 8:2, Dale-

ké Dušníky – Rumola 3:3, Votice–Neveklov 6:11, Hrádek–Kňovice 1:8, Domino–Vršovice 4:5. První Kňovice i druhé Vršovice měly na konci minulého týdne devatenáct bodů, třetí Domino bylo o čtyři body zpět. Poslední osmé Votice se posunuly na sedm bodů.

3. liga: Štětkovice B – Solopysky 0:2, Olbramovice – Ševci Nový Knín 0:3, Solopysky–Medvědi 2:4, Miličín – Štětkovice B 1:0, Medvědi–Miličín 3:6, Ševci Nový Knín – Rybníkáři 6:3, Štětkovice B – Olbramovice 8:4, Olbramovice–Medvědi 3:3, Miličín–Solopysky 4:3, Rybníkáři–Štětkovice B 5:11. První rezerva Štětkovice nasbírala už šestnáct bodů a má jeden zápas k dobru před druhým, čtrnáctibodovým Miličínem. Třetí novokníňští Ševci získali třináct bodů a poslední sedmi Rybníkáři čtyři.

David Myslikovjan

Hokejistům Tatranu skončila sezóna

HC TNP Praha – Tatran Sedlčany 3:0 (0:0, 1:0, 2:0)

PRAHA Pouhých zhruba devatenáct hodin odpočinku měli k dispozici hráči Tatranu i jejich soupeř mezi oběma čtvrtfinálovými utkáními krajské hokejové soutěže. Pražští

hokejisté už byli po sobotním vítězství jednou nohou v semifinále a v neděli 25. února svoji úlohu favorita potvrdili.

„V Praze jsme nastupovali ve značně okleštěné sestavě a našťástí s námi jel Ondra Mašek, který změnil zaměstnání a dva měsíce nebyl na ledě,“ uvedl po návratu do Sedl-

čan trenér Karel Pospíšil. „Ondra nám hodně pomohl, utkání absolvoval, ale i tak jsme hráli v deseti lidech. Je to málo, ale přesto jsme byli domácím vyrovnaným soupeřem. Měli jsme však hodně vyloučených a soupeř dokázal ve druhé třetině jednu přesilovku využít. My jsme potřebovali dát dva góly,

v závěru se schylovalo k tomu, že bychom vynadali gólmana a hráli se šesti hráči v poli, ale přišlo další vyloučení, dostali jsme na 2:0, a tím to celé zhaslo. Soupeř byl lepší, zasloužil si postoupit, ale výsledek u nás za vyrovnaného stavu ovlivnily dva neodpískané ofsajdy, po kterých padly góly.

Na ofsajdy jsme upozorňovali my ze střídačky i diváci na tribuně.“

Trenér hokejistů Tatranu zároveň zhodnotil celou sezónu, kterou do jisté míry ovlivnily výkyvy hráčů v docházce. Tento jeho rozbor přineseme v příštím vydání našeho týdeníku.

David Myslikovjan

Hokejisté drželi krok s favoritem jednu třetinu, potom už úřadoval jejich soupeř

Tatran Sedlčany – HC TNP Praha 2:8 (1:1, 1:4, 0:3)

SEDLČANY V základní části krajské hokejové soutěže skončili hráči Tatranu ve své skupině na čtvrtém místě a ve čtvrtfinále části vyřazovací jim tedy byl přisouzen vítěz skupiny druhé. První utkání play-off se hrálo v sobotu 24. února na sedlčanském zimním stadioně a hosté zde potvrdili úlohu favorita, ačkoliv zpočátku naráželi na tuhý odpor domácích hokejistů.

Gól do šatny přišel vhod

Již po dvou minutách Tatran rozehrál svoji první přesilovku poté, co byl hráč soupeře vyloučen za hákování, ale kromě

několika střel z větší vzdálenosti si nedokázal vytvořit tlak na branku. Hned vzápětí se ocitl zcela sám před gólmanem Martin Vild, avšak mířil těsně vedle. Na konci osmé minuty se na druhé straně proháčkoval mezi obránci Tatranu útočník hostů, Michal Dudek stihl lapačkou jeho zakončení zneškodnit, ale hned na začátku minuty deváté sedlčanský gólman už přece jenom kapituloval – 0:1. Vzápětí měl obrovskou příležitost ke skórování Zdeněk Burian, který se také ocitl sám před gólmanem, jenomže propálit ho nedokázal. V polovině první třetiny odešel na trestnou lavici Vladimír Černý za nebezpečnou hru vysokou holí, domácí hokejisté se dokázali ubránit, a navíc

po dalších pěti minutách i oni rozehráli svoji přesilovku. Do konce třetiny chybělo pouhých třia dvacet vteřin, kdy našel Vild přesnou přihrávkou ze středu kruhu Martina Pospíšila, hlídkujícího až těsně před koncovou čarou, ale sedlčanský útočník z téměř nulového úhlu přesto dokázal propálit gólmana soupeře – 1:1.

Hosté jdou do trháku

Hned v úvodu druhé třetiny ujel obraně Tatra- nu podél mantinelu útočník hostů a přesnou ranou k tyči na lapačku Dudka po pětadvaceti vteřinách poslal svoje mužstvo opět do vedení. Uplynula však sotva minuta, kdy se po závaru před brankou soupeře dostal

v mezikruží k zakončení Dominik Chwastek a bylo to 2:2. Tento stav vydržel čtyři a půl minuty a poté se favorit při přesilovce znovu dostal do vedení. V čase 29.10 hosté zahrávali trestné střelení poté, co v brankovišti Dudka zalehl puk jeho spoluhráč, a stav se opět změnil – 2:4. Bezprostředně poté se strhla za brankou Dudka mela, po které byl vyloučen hráč Sedlčan, a po osmnácti vteřinách hosté přidali svůj pátý gól.

Ve třetí třetině hosté kontrolovali hru, dvakrát za sebou hráli přesilovku a v čase 45.13 přidali svůj šestý gól. Hned vzápětí sedmý, a tak nebylo divu, že Dudek přenechal svoje místo v brance Simerovi. Přestože následně hos-

té nevyužili svoji další přesilovku, třímali otežte zápasu pevně ve svých rukou. Další svoji početní výhodu už proměnili a čtyři a půl minuty před koncem zápasu tak vedli o šest gólů. Až do konce mače nepouštěli domácí hokejisté do větších šancí a zaslouženě udělali první krok do semifinále play-off krajské soutěže.

Sestava: Dudek (46. Simer) – Vild, T. Machač, Bém, Náprstek, L. Machač – Švagr, T. Spilka, O. Spilka, Burian, M. Pospíšil – Matějka, Š. Pinkas, Vl. Černý, Chwastek. Trenér: K. Pospíšil.

V sobotním utkání se zranilo hned pět sedlčanských hokejistů, a tak tým odjížděl k nedělnímu zápasu do Prahy v hodně okleštěné sestavě.

David Myslikovjan

● Koupím les, pole nebo chalupu. Platím hotově. Tel.: 773 770 753. 10/24
● Pronajmu byt v Sedlčanech 1+1, vel. 41 m². Info na tel.: 605 960 790. 11/24

Prodám palivové dřevo měkké 950 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a našťápané. Dovoz zdarma. Tel.: 773 770 753

Řádková inzertce 15 Kč/řádek

Červený Hrádek

prodává slepičky typu **Tetra** hnědá, **Dominant** ve všech barvách, **Green Shell** typu Araukana a **Dark Shell** typu Maranska

Cena od: 259 Kč/ks

Prodej: Sedlčany – parkoviště u firmy KDS

17. 3. – 13⁰⁰ hodin

21. 3. – 9⁰⁰ hodin

Výkup králíčích kožek – cena dle poptávky, doprava 189 Kč za celý nákup, doporučujeme objednávat!

Informace: Po–Pá 9–16 hodin Tel.: 601 576 270, 728 605 840

www.drubezcervenyhradek.cz

★ REALIČÁK ROKU ★

2023

Jiří Dráb

1. místo - okres Příbram

09/02/2024 Datum vystavení

6ed0-1c5a-0c5-088a ID certifikátu

REALIČÁK ROKU

Petr Malčáček výkonný ředitel Reality IDNES.cz

Monika Lukášová ředitelka projektu

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR

SENÁT

ROZVOJOVÁ KANCELÁŘ Hlavního města Prahy

OPERAČNÍ PROGRAM

EDU Effective

reality direct

ARX

Odhady cen a prodej nemovitostí. Tel.: 606 731 978

G L O S A

Třidvacátého příjdu

V březnovém vydání sedlcanského městského zpravodaje Radnice bylo slovo starosty Ivana Janečka věnováno výzvě občanům ke spolupráci na jarním úklidu města i jeho okolí. Zmínil také, že 20. března začíná astronomické jaro a brzy poté významné svátky velikonoční, před nimiž si doma uklízíme a také město by mělo být v pořádku. Svoji výzvu pod názvem Uklidme Sedlčany zdůvodňoval také tím, že dříve velice aktivní spolek Regenerace tentokrát nebude moci tolik přispět. Akce je naplánována velmi pečlivě – dvě hlavní místa srazu, příprava pytlů na odpad, pracovních rukavic, dokonce svačin, a nakonec občerstvení u hasičů.

Na facebooku jsem k tomu letmo zachytil různé poznámky. Objevil se optimismus, že přece chceme žít v pěkném prostředí. V jiné poznámce se konstatovalo, že je přece dostatek zaměstnanců technických služeb, které si platíme ze svých daní, ať uklízejí. Rozumná odpověď říká, že jistě není náplní těchto služeb, aby zaměstnan-

ci běhali po městě sbírat papírky, plechovky, lahve a sáčky po neukázněných lidech. Že naopak jsou státy, kde za takové chování občané platí pokuty. Ideální by bylo, aby uklízeli ti, kdo nepořádek způsobili...

Mohl bych říci, že jsem na veřejnosti neodhodil nikdy nic, co patří do kontejneru, leda kdysi vajgl, ale tomu bude 40 let. Jsme velmi různí, už to tak chodí, že někdo dělá nepořádek, někdo obnovuje pořádek, někdo pracuje s radostí, že dobrou práci zvládá, někdo na práci miluje pátek, výplatu a dovolenou. Organizovaný úklid města je vlastně svým způsobem test, jak je kdo schopen a ochoten pomáhat. Pomáhat svým blízkým nebo postíženým, raněným, slabým, ale i své obci a tím i svému státu.

Tak mám různé důvody napsat si do diáře 23. března v 9 hodin Háječek. Jako rodák chci pomoci svému městu. A zde vlastně půjde jen o takovou procházku, při které něco seberu, dám do pytle, a ještě si pohovoříme. Pojdte také.

Vladimír Roškot

Z E Z Á P I S N Í K U (1)

Magické účinky deníku

Deník si píšu od konce roku 1992. A už předtím jsem si pár let pořizoval zápisky z cest a z hvězdářských pozorování.

První deníkové sešity jsou plné citací tenkrát čtených básníků a filosofů a zejména vlastních jalových úvah, ve kterých nepromyslím nic menšího, než je vyřešení všech bolestí světa. Když už dneska o tyhle stránky zavádím, hodně se při jejich čtení stydím. Ale zatím je neničím.

Postupem času se ale povaha zápisků mění. A díky tomu jsou pro mě zajímavější a cennější. Protože si v nich

začínám všimnout konkrétních a zdánlivě obyčejných událostí, začínám stručně načrtávat, s kým jsem se setkal, o čem jsme spolu mluvili. Při občasném pročítání starších svazků se tak přede mnou jako zázrakem vynořují dávno zapomenuté tváře, připomínají detaily kdysi dávno prožitých situací.

Úplně nejceněnější jsou pro mě dneska záznamy hovorů se zemřelými babičkami a dědy. Samozřejmě je mám zachycené i na bezpočtu fotek a na videích. Ale na fotkách nemluví. A i videa

jako kdyby zachycovala jen mrtvou minulost. S technologií videa není zřejmě naše paměť propojena tak hluboce a živě, jako je propojená s řečí vypravování. Když si pročítám zaznamenané vypravování babičky Lídy třeba o jejích prvních nápadnících, okamžitě se mi připomene její typická dikce, s jakou mluvila a vypravovala, vidím ji před sebou, jak se smála, když mi historky líčila. Slyším, jak se mezi větami vypravování nadechovala. Slyším ji vedle sebe zase dýchat.

Tomáš Míka Klein

K O M E N T Á Ř

Už to zase pípá

Sedlcanský kraj je po úspěšné resuscitaci. Monitor jeho srdeční činnosti už zase pípá v pravidelném rytmu. Ale podaří se to nemuselo a naše noviny se mohly stát vzpomínkou, za nějaký čas nejspíš i muzejním exponátem. Další generace historiků by z nich čerpalý cenné informace o každodenním životě v našem regionu a hořekovaly by nad tím, že tento regionální pramen poznání na začátku 2024 náhle vyschl.

Cynik by nejspíš suše poznamenal, že rohlíky o to levnější nebudou, když Sedlcanský kraj opět vychází, a měl by samozřejmě pravdu. Sedlčanští ochotníci nehrají jako hvězdy v Národním divadle. Sedlcanské obchody nemají tak širokou nabídku jako pražské hypermarkety. Sedlcanské restaurace asi nezískají michelinskou hvězdičku, za tou budeme muset vyrazit jinam. Ale jsou naše, patří do na-

šich životů, tvoří náš kraj.

Nezávislých regionálních novin s takovou tradicí už mnoho nevychází. Proto mám radost, že se podařilo ty naše zachránit. Nestačí jen parta nadšenců, kteří noviny připravují. Nejdůležitější jsou čtenáři, jejich věrnost a ochota každý týden noviny koupit. V neposlední řadě však též inzerenti. Ať už ti, kteří hledají nové zákazníky, tak ti, kteří touto formou naše noviny jednoduše podpoří.

Bohumil Vohanka

F E J E T O N

Zdravý duch

Můj duch zdravím kypí, jako horská bystřinka. Dokonce se mi občas stává, že jsem vtipný. Zato tělo připomíná takovou tu plechovou skříňku v šatnách, kterou jsme si zamykali na visací zámek. Skřípějící, rozvrzanou, se zprohýbanými plechy, které už pěkných pár let nelicují. A hledíme, začíná pomalu reznout.

Zavzpomínal jsem na dávné doby svého junáctví, kdy jsem na opasku nepotřeboval tolik dírek a dívkys i

pamatovaly moje jméno. Bujnost mládí, růstová křivka na vrcholu a spousta volného času se za pár měsíců přetavily v poměrně slušnou fyziku. A jak člověk stárne, vrací se ve vzpomínkách do slavných časů svého mládí čím dál častěji.

Tak jo. Rozhodl jsem se, že mé zašlé tělo, zanedbané léty vyesedávání u počítače, zavítá mezi mladé a krásné lidi do fitness centra. První věc, outfit. Tehdy nosili kluci do posilovny oblečení, kte-

ré už nenosili ani na doma. Největší vazouni cvičili v sepraných trenýrkách a roztrhaném tričku. Oblečení je na žebříčku mých osobních priorit kdesi na dně Macochy, ale hecnul jsem se a nakoupil všechny možné adidas.

Ale co tam budu dělat. Tenkrát jsme měli jen lavičky a činky, to jsem nezapomněl. Jenže až tam příjdu dnes, budou tam stroje, na které nebudu vědět, jak vlézt, a co na nich dělat. Podruhé do jiné řeky jsem tedy raději vstoupil

v doprovodu trenéra, který mi pomohl se rozkoukat.

Co se nezměnilo je družná chlupská atmosféra, kdy mi patnáctiletí kluci říkají „čau“, a já se v duchu musím usmívat, protože jsem býval přesně takový jako oni. Cvičenky se těchto rituálů neúčastní a netečně proplovávají okolo jako kry v ledovém oceánu.

Jen to už nejde tak snadno jako dřív. Při protahování mi obratle praskají jako rozvrklané židličky v čajovně,

když na ně obezřetně usazují své 3XL tělo. Kromě povinného povzbuzení z kruhu rodinného mám radost i z úsměvů recepčních, ze kterých odezírám něco jako: „To je neuvěřitelný, on to ještě nevzdal.“

Je to prima si zacvičit. Já se občas cítím na 65, ale kdo tohoto věku již oficiálně dosáhl, má ve všední dny dopoledne vstup do fitka ve Vltavanu zdarma. To je od provozovatele opravdu velkorysé. Tak se tam třeba někdy potkáme.

Bohumil Vohanka

Týdeník vychází ve středu, uzávěrka textů v neděli ve 12 hodin, uzávěrka inzerce v pondělí ve 12 hodin. Redakce – tel.: 774 414 225 (tisk@sedlcansky-kraj.cz).

Redaktoři: David Myslíkovjan, tel.: 721 784 743 (david.myslikovjan@sedlcansky-kraj.cz); Olga Trachtová Hadáčková (olga.trachtova@sedlcansky-kraj.cz),

Jana Motrinčová, tel.: 702 286 184 (janamotrincova@seznam.cz), Michaela Faktorová (faktorova@sedlcansky-kraj.cz), (kalendar@sedlcansky-kraj.cz).

Inzerce: tel.: 774 414 225 (reklama@sedlcansky-kraj.cz).

Korektura: Radka Hodysová. Sazba: redakce. Tisk: Van Druck Sedlčany. Vydavatel: Zdeněk Kolář. Registrační číslo: MK ČR E 11724. Internet: www.sedlcansky-kraj.cz

